

INFACTO

TUOTANTOTALOUDEN KILTA INDECSIN OPISKELIJALEHTI

TOIMITUS:

Julkaisija:

TTY:n Tuotantotalouden kilta Indecs

Kustantaja:

Indecs indecs@students.cc.tut.fi

Päätoimittaja:

Auli Tiainen

Taitto:

Auli Tiainen

Toimittajat:

Jukka Aho	jukka.aho@tut.fi
Anna Engblom	anna.engblom@tut.fi
Jarkko Järvenpää	jarkko.jarvenpaa@tut.fi
Melinda Luoma	melinda.luoma@tut.fi
Jaakko Marila	jaakko.marila@tut.fi
Emilia Mattila	emilia.mattila@tut.fi
Ari Mäkeläinen	ari.makelainen@tut.fi
Heini Niemi	heini.niemi@tut.fi
Anni Rouvinen	anni.rouvinen@tut.fi
Kimmo Torvinen	kimmo.torvinen@tut.fi
Mari Tuomela	mari.tuomela@tut.fi
Juhana Vaurio	juhana.vaurio@tut.fi
Peter Zeitlin	peter.zeitlin@tut.fi

Vierailevat tähdet:

Majja Järvi
Hanna Parkkonen
Matti Sievänen

Jakelu:

Indecs

Painopaikka:

TTY-paino, Tampere

Painomäärä:

180 kpl

Kannessa:

Kuva ylhäällä vasemmalla: Killan vuosijuhlasitsit

Ylhäällä oikealla: Exculla Tallinnassa

Alhaalla: Indecsiläisiä Valkohaalarisitseillä

PÄÄTOIMITTAJALTA

Terve kaikki!

Taas alkaa olla kouluvuosi takana ja kesäloma edessä. Enää ei tarvita kuin pieni loppurutistus kouluhommien ja vappujuhlinnan merkeissä. Sitten onkin aika suunnata kesätöihin työkokemusta hankkimaan.

Ennen sitä luettavanasi on vielä vuoden toinen Infacto. Tämän kertaistesta lehdestä saatte lukea mm. erään indecsiläisen vaihtovuodesta, helmikuussa käydystä MM-kyykästä, Tampereella järjestetyistä tutapäivistä sekä monesta muusta hauskaasta tapahtumasta. Mukana on myös ihan asiaa; kokemuksia tämän vuoden mentorointiprojektista sekä tuloksia elämäntutkimuskyselystä, johon myös indecsiläiset ovat olleet mukana vastaamassa.

Tässä vaiheessa lienee myös syytä kertoa, että syksyllä päätoimittajana jatkaa joku muu kuin allekirjoittanut. Olen lähdyssä vaihtoon Belgiaan, joten valitettavasti päätoimittajan urani jää näillä näkymin vain kahden lehden mittaiseksi. Haluankin siis kiittää kaikkia lehden toimittamiseen osallistuneita, niin kirjoittajia, tiedotustiimiläisiä, kuin taittovinkkejä antaneita henkilöitä. Erityiskiitos viime vuoden päätoimittajalle Emilialle lukuisista hyvistä neuvoista. Yritän parhaani mukaan siirtää nämä niksit myös ensi syksynä jatkavalle!

Hauskaa Wappua

Auli Tiainen

indecs-paatoimittaja@tut.fi

Infacto 2/2005

Palstat

- 4 Pj:n palsta
- 25 Jukka A:n latvasta

Kv-asiat

- 5 Vision of Change, Tampere
- 6 Grenoble 2004-2005

Excute/Tapahtumat

- 8 Akateeminen MM-kyykä 2005 - uusia kokemuksia hauskanpidon lomassa
- 13 Killan 19-vuotissitsit
- 14 Rinnerieha
- 16 Saku: "Teemme elämän Virossa nautittavammaksi"
- 22 Tutapäivät Tampereella 21.-23.3.2005

Artikkelit

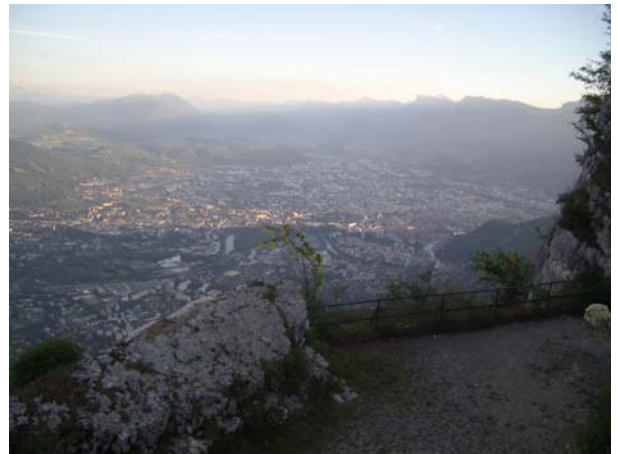
- 10 Elämäkokemusta etsimässä
- 18 Kokemuksia lukuvuoden 04-05 mentorointiprojektista
- 21 Faktaa tutkintorakennemuutuksesta

Esittelyt

- 9 Mitä jäi käteen hallitusvuodesta & kuulumiset yo-kunnasta - Maija Järvi kertoo
- 20 Työni tutkijana - Matti Sievänen
- 26 Hanna Kalenojan elämän aakkoset

MM-kyykä s. 8

Vaihtovuosi Grenoblessa s. 6

Indecsin edustajia Rinneriehassa s. 14

Kuvat ylhäältä katsottuna:
Maria Kankkio
Peter Zeitlin
Jaakko Sirén

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

MISTÄ TYÖELÄMÄN OSAAMISESI SYNTYY?

Lukuvuosi lähenee loppuaan: wappu tulee, tentit ja harkkatyöt painavat päälle ja kesätyötkin alkavat. Monen kohdalla tämä tarkoittaa kipeitä valintoja

ajankäytön suhteen. Opintoissahan pitää menestyä hyvin saadakseen työpaikan. Ainakin näin tutalaisten keskuudessa tunnutaan suuresti uskottavan.

Uskallan kuitenkin väittää, ettei opintomenestyksen painoarvo olisi niin merkittävä. Ja vaikutus painottuu kesätöihin ja ensimmäiseen työpaikkaan. Ensimmäisessä työpaikassa menestymisessä ovat ratkaisevassa asemassa todennäköisesti muut asiat. Omistautumalla jollekin yhteisölle ja toimimalla siinä aktiivisesti voit kehittää näitä taitoja jo opiskeluaikanas. Hyvä mahdollisuus tähän on luonnollisesti kiltatoiminta Indecsissä.

Haalariprojektin (2000), kolmen jäynätiimin, jo kolmannen hallitusvuoden ym. havaintojeni perusteella olen tullut tulokseen, että omasta panoksesta viimeiset 10 % sadasta tuottaa 90 % henkisen pääoman kasvusta. Viimeinen 10 % sisältää asioille omistautumisen, toiminnan oma-aloitteisen kehittämisen ja uuden luomisen. Olemalla täysillä mukana todellisessa toiminnassa kehität

huomaamatta myös sosiaalisia taitojasi ja verkostosi kasvaa puhumattakaan verkostoitumistaidoistasi. Verkostojen ja niiden luomisen ja hallinnan merkityksen uskon korostuvan työuran myöhemmässä vaiheessa. Tee siis pitemmän aikavälin investointi ja lähde mukaan kiltatoimintaan vaikka ensi vaalikokouksessa.

Wappukin on jo tuota pikaa alkamassa. Fuksiwappu on luonnollisesti ikimuistoinen, muttei wapun perusteellista juhlintaa teekkarina kannata jättää takalalle. Kerää kaveripiirisi mukaan tapahtumiin tai kehitä itse niitä – osallistu vaikka yleiseen jäynäkilpailuun huikealla ideallasi. Nyt on myös aika ahkeroida harjoitustyöt pois alta ennen wappua, sillä motivaatio opiskeluun on empiirisesti havaittuna verrannollinen hauskaa pitävien ihmisten määrän ja auringon lakikorkeuden toiseen potenssiin... Hauskaa pitäessä voit totta kai yhdistää hivin ja hyödyn harjoittamalla sosiaalisia taitoja ja luomalla uusia tuttavuuksia.

Uudet tutafuksit saavat kesällä kutsun arvostettuun koulutusohjelmaamme. Onnittelut tuleville fukseillemme tiukan seulan läpäisemisestä ja tervetuloa iloiseen ja fiksuun joukkoomme! Vanhemmilta tieteenharjoittajilta toivon hyvää vastaanottoa fukseille syksyllä – tutustukaa heihin ja ottakaa heidät osaksi yhteisöämme. Ja fuksit, tulkaa rohkeasti juttelemaan!

Railakasta wappua ja aurinkoista kesää!

Juhana Vaurio

kuva: Auli Tiainen

VISION OF CHANGE, TAMPERE

8.-13. HELMIKUUTA, 2005

Mikä ihmeen Vision? Se on ESTIEMin koordinoima seminaarisarja, jonka puitteissa järjestetään ympäri Eurooppaa samaa aihealuetta käsitteleviä seminaareja. Tämän vuoden Visionin aiheena ovat business-strategiat muuttuvassa Euroopassa ja meillä käsiteltiin tarkemmin laajentuvaa EU:ta. Tamperehan on järjestänyt Visionin useana vuonna peräkkäin ja nyt ensimmäistä kertaa yhteistyössä Helsingin kanssa.

Vision Helsinki-Tampere alkoi siis tiistaina 8. helmikuuta Helsingistä ja osallistujat saapuivat meidän iloksemme torstai-iltana. Joukkio koostui turkkilaisista, kyproslaisista, saksalaisista ja pietarilaisista, joten monelle tamperelainen vastaanotto oli sään puolesta epäilemättä sangen mielenkiintoinen - pyrytti lunta ja kylmä tuuli puhalsi. Eipä kyykän harjoittelukaan akateemista MM-kyökkää varten oikein maittanut, vaikka niin olikin suunniteltu. Laukut vietiin majoittajien luokse ja sitten olikin vuorossa pitsan syöntiä kiltahuoneella ennen haalaribileitä nyt jo edesmenneessä Panamassa.

Perjantaiaamun aloitus tuskin voisi sujua paremmin kuin vierailulla Hermiaan, onhan tuo yliopistomme naapurissa sijaitseva hieno teknologiakeskus esittelyn arvoinen. Iltapäivä kului casen purun merkeissä, aiheena venture capital. Pimeään alkaessa laskeutua räjähti käyntiin carting Gran Prix Le Mansessa, joka tarjosi hyvät puitteet kunnon kilpa-ajolle. Vaikka alussa näytti, etteivät vieraat täysin hallinneet ajokkejaan, illan voittajaksi selviytyi lopulta - f o r m u l a k a n s a n pettymykseksi - Saksan edustaja. Illemmalla seurueemme siirtyi F i n l a y s o n i l l e illallistamaan, johon italialaistyylinen ravintola Il Forno tarjosi loistavan ja oikein tunnelmallisen miljöön. Istuttiinpa pöydissä yli kaksi ja puoli tuntia. Jatkokin muutamalle maistuivat, vaikka jo monena iltana olikin melko myöhään useimmilla mennyt. Tosin nyt ei suunnattu baariin vaan toimari Marian asunnolle pelaamaan

Turkissa erityisen suosittua peliä – elokuvien nimien arvaamista pantomiimiesityksen pohjalta.

Lauantai oli tietenkin pyhitetty kyykän pelaamiselle. Jo aikaisin aamulla lähtivät kolme ESTIEM-tiimiä tavoittelemaan mestaruutta, vaikka moni ei kyykästä parin edellisen päivän aikana kuullun lisäksi mitään tiennytkään. Itse valmensin viidestä turkkilaisesta koostuvaa joukkuetta. Ensimmäisen pelin hävisimme pienellä marginaalilla, mutta jo seuraavan voitimme murskaluvuin. Sen sijaan kolmannessa ottelussa kärsimme toisen niukan tappion, joten jatkoon emme päässeet. Se tosin oli toivottakin tulos, sillä monta tuntia ulkona kylmässä alkoi riittää ja hernekeittoa kaivattiin mahan täytteeksi. Iltapäivän ohjelma oli hieman vapaampaa ja illalla menimme virallisiin varjobileisiin Senssille. Vaikka paikasta voi olla montaa mieltä (tai no, oikeastaan vain yhtä), oli tämä ilta oikein hauska. Oma majoitettavaani lukuun ottamatta muille olikin sitten illan päätteeksi jätettävä hyvästit, sillä virallinen ohjelma oli nyt ohi, mutta tunnetusti kaikki hyvä loppuu aikanaan! Onneksi ESTIEM-piireissä liikkuviin henkilöihin on aika todennäköistä törmätä jonkin muun tapahtuman puitteissa!

In high ESTIEM
Kimmo Torvinen
LR Tampere

Kuva: Kimmo Torvinen

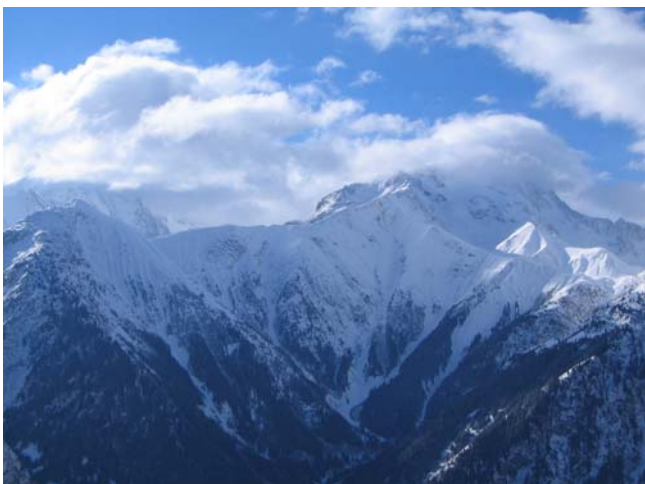

Grenoble 2004-2005

Elokuun lopussa matkustin kohti Helsinki-Vantaan lentokenttää sekavin ja odottavin tunnelmin tarkoituksena lentää Lyoniin ja sieltä jatkaa Grenobleen viettämään vaihto-opiskeluvuotta. Olin tietoinen Ranskan erilaisuudesta, mutta silti se oli aluksi aikamoinen shokki. Ranskalainen byrokratia on heidän omasta mielestään sujuvaa ja ehdottomasti huippuluokkaa, mutta he taitavatkin sitten olla ainoita jotka niin ajattelevat. Perusideana tuntuu olevan, että asioita hoidettaessa on siihen varattava ainakin kolme visiittiä kyseisessä virastossa; ensimmäinen kerta on varattu pelkästään tutustumiseen ja vasta toisella ja kolmannella kerralla voi jotakin saada aikaiseksi. Muutoin Ranska maana on mitä mukavin paikka elää. Jo pinta-alasta johtuen löytyy Ranskasta niin vuoristoa kuin hiekkarantojakin. Alkutututtelun ja byrokratian jälkeen ranskalainen elämäntapa vaikuttaa aivan mukavalta.

Grenoble, jossa opiskelen, sijaitsee aivan Alppien kupeessa ja tarjoaa siten mitä parhaimmat mahdollisuudet vaeltamiseen kesällä ja lasketteluun talvisin. Asukasluku on 150.000, mutta käytännössä koko laaksossa asustaa noin 450.000 ihmistä ja Grenoble on siten melko iso kaupunki. Kuitenkin kaupungissa on pikkukaupungin tuntua. Ydinkeskusta on noin Tampereen keskustan kokoinen. Tunnin ajomatkan päässä Grenoblesta on sellaisia laskettelukeskuksia kuten Les 2 Alpes ja Alpe d'Huez sekä kahden tunnin matkan päässä Tignes ja Chamonix. Grenoble itsessään ei kaupunkina ole verrattavissa Pariisiin, mutta kaunis vanhakaupunki täältäkin löytyy. Kaupunki on rakennettu laaksoon, joten kesällä täällä on välillä jopa liian kuuma. Grenoble on todellinen opiskelijakaupunki ja se näkyy myös katukuvassa.

Ranskalaiset ihmisinä ovat hieman avoimempia kuin suomalaiset yleisesti, mutta todellinen tutustuminen ja ystävystyminen vie pidemmän aikaa kuin Suomessa. Lisäksi ihmiset ovat enemmän temperamenttisia ja näyttävät tunteensa voimakkaammin kuin suomalaiset.

Koulu, jossa opiskelen on Ecole Nationale Supérieure de Génie Industriel eli paikallisen teknillisen yliopiston tuta- laitos. Tosin täällä kaikki laitokset ovat omia koulujansa. Koulussa on noin 250 opiskelijaa, joista vaihto-oppilaita on noin neljännes. Kaikki opetus tapahtuu ranskaksi ja tämä tuotti alussa hieman ongelmia. Tosin proffat ovat hyvin ymmärtäviä kielioppivirheitä ja muita väärinymmärryksiä kohtaan. On ollut hyvä, että opetus on ranskaksi, sillä se on ns. pakottanut opettelemaan ja k ä y t t ä m ä ä n r a n s k a a . Kurssitarjonta on v e r r a t t a i n samankaltaista tutan kurssien kanssa, muutamia poikkeuksia lukuun ottamatta. Itse olen opiskellut muun muassa innovaatiojohtamista, strategiajohtamista, informaatiotieteiden johtamista sekä e-busineista.

Yleisesti ottaen ranskalainen tutan opiskelija opiskelee teollisuustaloutta yleisemmällä tasolla kuin Suomessa, jossa syventäviä kursseja löytyy huomattavissa määrin enemmän kuin täällä. Ranskassa tuta-opiskelijat käyvät lukion jälkeen ensin kaksi vuotta ns. valmistavaa koulua, joka koostuu pelkästään matemaattisista aineista. Sen jälkeen he aloittavat tuta-opinnot jotka kestävät kolme vuotta.

Asuntotilanne on Grenoblessa yleisesti ottaen huono, johtuen opiskelijoiden suuresta määrästä. Vuokrataso on samaa luokkaa kuin Tampereella. Grenoblessa toimii paikallinen TOAS, mutta heidän tarjoamansa asunnot ovat verrattain kalliita hintalaatusuhteessa, joten itse päädyin vuokraamaan asunnon yksityisiltä markkinoilta vanhan kaupungin laidalta. Vertailun vuoksi voi sanoa, että Mikontalo olisi täällä todella kovaa valuuttaa opiskelija-asuntolana.

Grenoblessa on todella paljon ulkomaalaisia vaihto-opiskelijoita ja Génie Industriel koulussa noin 50, joten pääosin kaveripiiri koostuu muista vaihto-opiskelijoista. Ominaista on, että lähes jokainen ulkomaalainen on tullut tänne Alppien vuoksi. Joko he kiipeävät niille tai tulevat alas jollakin välineellä. Vapaa-aika kuluukin siis pääosin mäkeä laskiessa ja muitten vaihto-opiskelijoiden kanssa. Alppien läheisyydestä

johtuen on itsellenikin laskupäiviä tullut ihan mukavasti, noin kolme viikossa joulun jälkeen, jolloin kausi kunnolla alkoi. Yleisesti ottaen harrastusmahdollisuuksia Grenoblessa on kiitettävästi, joskin suomalaisen makuun täältä puuttuu ns. perinteisiä suomalaisia lajeja.

Mitä illanviettoon tulee, johtuen opiskelijoiden suuresta määrästä, riittää niitä joka lähtöön. Eri koulut järjestävät omia tapahtumiaan ja myös vaihtareille on järjestetty omia illanviettojaan. Ranskalaiset opiskelijat tosin ovat aikamoisia känniääliöitä. Meno on useimmiten pahempaa kuin jo edesmenneissä bommareissa. Muutoin Grenoble kaupunkina ei tarjoa vastaavaa määrää ravitsemusliikkeitä kuin Tampere, mutta riittävästi kuitenkin. Erikoinen piirre on, että baarit sulkevat ovensa 01.00, jonka jälkeen ainoastaan ns. discothèques ovat auki pidempään ja niihin sisäänpääsymaksut ovat huomattavasti kalliimpia kuin Suomessa.

Grenoblen sijainnista johtuen matkustelu on helppoa ja verrattain halpaa. Milanoon tai Pariisiin pääsee 60e menopaluu junalla. Junalla matkustaminen Ranskassa on verrattain kallista yleisesti ottaen, mutta opiskelijana on mahdollista ostaa alennuskortti, jolla saa 50% alennuksen normaalihintaisista lipuista. Lentäen pääsee Grenoblen lentokentältä EasyJetillä Lontooseen noin 30e. Itse olen matkustellut jonkin verran

Ranskassa ja Italiassa sekä vieraillut kerran Saksassa. Ranskan Riviera tuli nähtyä heti alkuvaiheessa kun vielä oli lämmintä. Italian kaupungeista on tullut nähtyä Milano, Genova ja Firenze sekä Saksan puolella Dusseldorf. Lisäksi lyhyempiä matkoja Grenoblen lähiympäristöön ja Alpeille on tullut tehtyä lukuisia.

Toistaiseksi vuosi on ollut antoisa ja opettavainen monessa suhteessa. Elo maailmalla ei aina ole pelkkää ruusuilla tanssimista, mutta valtaosan ajasta kuitenkin. ;)

Toimittaja: Peter Zeitlin
Kuvat: Peter Zeitlin

Uusi Ruukki on enemmän kuin Rautaruukki, Rannila, Fundia, Gasell ja Asva yhteensä.

Yhdistimme viiden vahvan metalliosaajan ammattitaidon ja kokemuksen yhden yhtenäisen nimen alle. Uusi Ruukki toimii asiakkaansa vahvana lenkinä hänen prosesseissaan jo suunnittelun tuesta aina pitkälle vietyihin kokonaisratkaisuihin saakka.

Meidät tullaan jatkossa tuntemaan huippulaatuisista metalliratkaisuista, joita toimitamme rakentamiseen sekä konepaja- ja metallituoteteollisuudelle. Toimimme yli 20 maassa noin 12 000 ammattilaisen voimin. Tavoittemme on jatkaa hyvässä vauhdissa olevaa kehitystämme yhdeksi alan merkittävimmistä toimijoista Euroopassa.

RUUKKI
more with metals

Akateeminen MM-kyykä 2005 - uusia kokemuksia hauskanpidon lomassa

Lauantaina 12.2 koitti yksi talven kohokohdista, akateeminen mm-kyykä. Oma joukkueemme oli harjoitellut pariin otteeseen, puolustettavanamme oli viime vuoden naisten sarjan seitsemäs sija. Myös Indecsin fukseille oli talven mittaan käyty opettamassa kyykän salat.

Aamu alkoi yleisen sarjan merkeissä, jossa oli Indecsin kaksi kyykkäkarsinnan joukkuetta edustamassa kiltaamme. Indecsin joukkueina olivat KC Matala ja fuksien Ouh Fuck. KC Matalassa edustivat Perttu Heinilä, Visa Nieminen, Timo Rantala ja Mikko Tuomela. Ouh Fuckin koostumus oli puolestaan seuraava: Tuomas Kalanen, Antti Koljonen, Ville Torkkeli ja Mika Voipio. Lisäksi Tampereella järjestettävän Visionin puitteissa ulkomaalaiset tutaopiskelijat kävivät kokeilemassa kyykkätaitojaan. Monelle heistä suomalainen, kylmä talvipäivä oli aivan uusi kokemus.

Tamperelaisille opiskelijoille kyykkä on mukava tapahtuma. Siellä tapaa vanhoja lukioaikaisia kavereita, jotka osallistuvat massiiviseen opiskelijatapahtumaan. Omassa kyykkälohkossaan tutustuu uusiin ihmisiin. Omassa lohkovissamme oli Oulun Optiimilaisia sekä joukkue, johon jo viime vuonna kyykätessä tutustuimme.

Tänä vuonna mm-kyykässä indecsiläiset eivät aivan palkintopalleille yltäneet kovasti harjoituksesta huolimatta. Ehkäpä meidän pitäisi oululaisten kanssasisariemme tavoin kokeilla kyykkäliigaan

osallistumista. Myöntää täytyy, ainakin itse taisimme paremmille hävitä. Parin pelin jälkeen omat pelimme olivat ohi. Maininta myös Vision-vieraistamme: kaikki kolme ulkomaalaisten joukkuetta voittivat pelin tai kaksi. Ensikertalaisilta kyykkääjiltä hieno suoritus!

Päivän ulkoilun jälkeen on mukava mennä saunomaan. Ainakin Hiukkasan maskottisauna on kyykän aikaan

lämpimänä ja iltasella monen saunallisen opiskelijan asunto täyttyy kavereista ennen kyykkäjatkoille lähtemistä. Tututtuun tapaan tänäkin vuonna kyykkäjatkot olivat Tullikamarilla ja varjojatkoja oli tarjolla myös.

Toimittaja: Anna Engblom

Kuvat: Anna Engblom

Maria Kankkio

Mitä jäi käteen hallitusvuodesta & kuulumiset yo-kunnasta - Maija Järvi kertoo

Nimi, vuosikurssi, pääaine, sivuaineet?

Maija Järvi, 3 vsk. Pääaineenani luen teollisuustaloutta, sivuaineinani lääketieteellistä tekniikka ja tietotekniikkaa.

Millaisissa tehtävissä olet toiminut killassamme?

Fuksisyksynä olin mukana haalariprojektissa ja sittemmin päädyin mukaan myös hallitustoimintaan. Toissavuonna toimin emäntänä ja viime vuonna opintovastaavana. Tänä vuonna kiltatoiminta ja kiltahuoneella hengailu on jäänyt vähemmälle, sillä olen ylioppilaskuntamme hallituksessa.

Mikä sai sinut alun perin kiinnostumaan kiltatoiminnasta?

Meille postitettiin fuksivuonna hyväksymiskirjeen mukana Infacto, jossa oli esittely killan hallituksesta ja minulle heräsi jo tuolloin pieni kiinnostus toimintaa kohtaan. Sittemmin kun pääsin seuraamaan sivusta hallituksen toimintaa ja hyvää yhteishenkeä kiinnostus kasvoi entisestään. Syksyn vaalikokouksen alla ei tarvinnut kauaa harkita päätöstään lähteä mukaan, eikä jälkeenkään ole myöskään kaduttanut.

Mitä sellaista olet oppinut hallitustoiminnasta, mitä et muuten oppisi?

Ainakin ajanhallintakyky kehittyy, viimeistään kantapäänkautta kun hommat tarttee hoitaa kunnialla kotiin vaikka tunnit päivässä ei tunnu aina riittävän. Lisäksi oppii hahmottamaan isompia kokonaisuuksia kun järjestää eri tapahtumia ja pääsee kehittämään omia ryhmätyöskentelytaitoja kun toimii erilaisten ihmisten kanssa. Kaiken kaikkiaan hallitustyöskentely on hauskaa puuhaa, jossa pääsee käyttämään luovuuttaan ja toteuttamaan uusia ideoita. Se on hyvää vastapainoa opiskelulle.

Luuletko että näistä on hyötyä myös työelämässä?

Joo. Kuten kerroin tuossa aiemmin, hallitustoiminta on erittäin antoisaa puuhaa. Minulle on jäänyt muutoinkin hyvät muistot hallitusajoilta ja tämän myötä olen ollut mukaan sellaisissa jutuissa mihin en varmaan muutoin olisi päätenyt. Uskon että tällä on ainakin välillisesti positiivisia vaikutuksia myös tulevaisuudessa.

Paras muisto hallitusvuosilta?

On mahdotonta nimetä yhtä yksittäistä juttua. Molemmat hallitusporukat joissa olen toiminut, ovat olleet mahtavia ja porukalla on ollut tosi hyvä yhteishenki, joten kokemuksista ja kommelluksista voisi kirjoittaa vaikka kirjan. Kaikilta Tampereen ulkopuolelle suuntautuneilta reissuilta (tutapäivät, risteilyt, jäynäkisat, excursiot ym.) on monia hyviä muistoja, mutta erityisen rakkaita muistoja liittyy

toissavuoden hallituksenvaihtositseihin ja Apulannan Hiekka-biisiin...

Miksi suosittelisit / et suosittelisi hallitustoimintaan lähtemistä mukaan?

Ehdottomasti suosittelen lähtemistä mukaan! Hallitustoiminta on hauskaa puuhaa, jossa tutustuu uusiin ihmisiin, pääsee kokemaan uusia juttuja ja vaikuttamaan asioihin. Näistä ennen kaikkea uusien kontaktien luominen on mielestäni ollut hallitusaikojen paras juttu, fuksivuodestani lähtien olen tuntenut kuuluvani tähän yhteisöön ja hyvässä porukassa on ollut hauska toimia.

Nykyinen pesti yo-kunnassa?

Toimin tällä hetkellä ylioppilaskuntamme hallituksessa sosiaalipoliittisten ja liikunta-asoiden vastaavana. Sosiaalipoliittisen sektorin asioihin kuuluu kaikki opiskelijan jokapäiväistä elämää koskettavat asiat, kuten syöminen, terveydenhuolto, ruokailu, toimeentulo. Teen yhteistyötä lukuisten yhteistyötahojen kanssa ja olen mukana järjestämässä koulullamme erilaisia tapahtumia, kuten hyvinvointiviikkoa, peli-iltoja jne. Liikunnan saralla olen mukana kehittämässä koulumme liikuntamahdollisuuksia, järjestämässä tapahtumia sekä teen yhteistyötä opiskelijoiden liikuntaliiton kanssa.

Millaisissa asioissa opiskelijan kannattaa kääntyä sinun puoleen?

Kaikissa ylioppilaskuntaa koskettavissa asioissa, ja etenkin oman sektorini asioissa, minuun voi ottaa yhteyttä, halusipa sitten tuoda esiin ideoita ja mielipiteitään tai kuulla mitä ylioppilaskunnan piirissä tapahtuu.

Tärkeimmät asiat joissa haluat saada parannusta aikaan?

Viime vuonna iso juttu jonka eteen toimittiin, oli opiskelijoiden vuokraton korottaminen – ja tässä onnistuttiin. Vielä ei ole päätetty seuraavaa asiaa, jota opiskelijaliike lähtisi ajamaan toimeentulon saralla. Mahdollisia vaihtoehtoja on esim. opintorahan korottaminen tai sitominen johonkin indeksiin sekä vapaantulon rajojen korottaminen. Viime vappuna koulullamme tehtiin hyvinvointitutkimus, jonka alustavat tulokset jo kertoivat esimerkiksi opiskelijoidemme olevan keskivertoa enemmän stressaantuneita ja kärsivän huolestuttavan paljon masennuksesta. Tänä vuonna pyrimme kehittämään tässä hyvinvointitutkimuksessa ilmenneitä epäkohtia sekä parantamaan opiskelijoiden hyvinvointia. Kysymykset & kuva: Auli

Elämäkokemusta etsimässä

Kiitos teille Indecsiläiset, jotka solidaarisesti vastasitte kyselyyni elämäkokemuksesta! Pääideana kandidatuksessani oli löytää määritelmiä elämäkokemukselle ja nostaa elämäkokemuksen käsitettä esille. Tässä teille vastaustenne herättämiä ajatuksia ja muuta tutkimuksessani esiin tullutta. Olen muokannut kirjoitukseni ottamalla melko suoria lainauksia omasta tutkimuksestani. Toivottavasti kirjoitukseni ei kuitenkaan tunnu liian ”tutkimukselliselta” – siis toivottavasti jaksatte lukea! Kyselyyni vastasi Teidän lisäksi germanistiopiskelijoita sekä muutama muukin Tampereen yliopiston opiskelija. Yhteensä vastauksia tuli 13.

Vastaajat näkivät itsellään olevan vähintään melko paljon elämäkokemusta sekä suhteessa ikäänsä että yleensä. Vastaajat kertoivat myös pyrkineensä tietoisesti kartuttamaan elämäkokemustaan. Elämäkokemuksen puute nähtiin negatiivisena.

Elämäkokemus tarkoitti vastaajille eri asioita ja sen myötä vaihtelua on luonnollisesti myös sen suhteen, minkä puute nähtiin negatiivisena. Elämäkokemus miellettiin positiiviseksi ja hyödylliseksi monin tavoin vaikka toisaalta todettiin, kuinka ”*monet elämäkokemusta kartuttavat asiat ovat negatiivisia jollain lailla.*” Siis - elämäkokemus on positiivista mutta sen muodostumiseen vaikuttaneet kokemukset voivat olla hyvinkin negatiivisia.

Ikä suhteessa elämäkokemukseen

län tuoman elämäkokemuksen nähtiin lisäkkeen tietoa sekä auttavan kokonaisuuksien hahmottamisessa. Vastauksista nousi esiin toisalta myös se, kuinka nuorellakin voi olla paljon elämäkokemusta. Elämäkokemuksen lisääntymisen ei nähty välttämättä edellyttävän aktiivista toimintaa mutta sen sijaan asioiden ja tapahtumien pohdinta nähtiin tärkeänä, kuten seuraava lainauskin osoittaa:

Elämäkokemus ei aina lisää viisautta, sillä sitä voi tehdä esim. virheitä, joista ei kuitenkaan opi, jos ei pohdi asioita. Elämäkokemus ei välttämättä liity ikään, sillä moni nuori voi olla kokenut paljon enemmän kuin esim. samalla paikkakunnalla ja aina samassa työssä ollut vanhus. Mutta edelliseen virkkeeseen viitaten ei tämän perusteella voida sanoa, kumpi on viisaampi.

Voi miettiä sitä, missä määrin se että elämäkokemusta nähdään olevan pääsääntöisesti vanhemmilla ihmisillä, johtuu vanhempien ihmisten halusta jättää jotain jälkeensä. Marjatta Marin (2001, 248) on kirjoittanut, kuinka keski-ikästä eteenpäin ihmisellä nousee yleensä halu tuottaa jotain, joka jää elämään hänen jälkeensä, ihminen haluaa asettaa oman kyvykkyytensä ja elämäkokemuksensa muidenkin käyttöön.

Tieto ja viisaus

Elämäkokemus rinnastuu viisauteen, nämä kaikki ymmärrystä ja elämänhalun kartuttaminen nähtiin eri tavoin päättävässä asosalta.

Elämäkokemus liitettiin tunteisiin tai tunteita herättöinkäymisiin, vaikeuksiin toi puolestaan esiin huipjan mielestä ihmisten, ”*jotka eivät koskaan ole joutuneet menettämään mitään tai vastavuoroisesti saaneet mitään*”, olisi syytä kiinnittää huomiota elämäkokemuksen puutteeseen.

monella tavalla tietoon ja lisäävät omalla tavallaan lintaa. Elämäkokemuktärkeänä muun muassa massa olevien ihmisten

vastauksissa erilaisiin täviin asioihin kuten vastai epäonnistumisiin, joku puhutket. Erään vastaa-

Elämäkokemuksen nähtiin auttaneen monin tavoin uusissa tilanteissa, kuten ulkomailla ja muuten uuteen elinympäristöön sopeutumisessa, tapahtumien järjestämisessä tai uudessa työpaikassa: ”*Työelämässä vastaantulleet ongelmat ratkeavat helpommin elämäkokemuksen myötä*”. Myös toisten kokemuksesta nähtiin olevan apua. Elämäkokemuksen nähtiin auttavan sosiaalisten tilanteiden käyttäytymisrutiineista selviämässä.

Elämäkokemus ihmissuhteiden edellytyksenä ja lähteenä

Vastaajat kaipaavat lisää elämäkokemusta ihmissuhteisiin liittyen. Erilaisista sosiaalisista suhteista nähtiin myös saadun hyvin paljon elämäkokemusta. Tietoisen elämäkokemuksen kartuttamisen tapoja kysyttäessä ihmissuhteiden määrän tai laadun lisääminen ei kuitenkaan suoraan noussut vastauksista esiin.

Syrjäytymisvaarassa ja vähäisessä sosiaalisessa kanssakäymisessä olevien nähtiin tarpeelliseksi kiinnittää elämäkokemukseensa tai sen puutteeseen. Elämäkokemuksen puutteesta nähtiin seuraavan kyvyttömyys luoda ihmissuhteita. Syrjäytyminen on aina suhteessa johonkin ryhmään, jolla on tietty habitus. Ellei yksilö sopeudu ryhmän habitukseen, syrjäytymisen vaara on suuri:

ihminen, jolla ei ole tarpeeksi elämäkokemusta jossain tietyssä ryhmässä, voi joutua sen ulkopuolelle.

Elämäkokemus auttaa ymmärtämään erilaisia kulttuureja, tilanteita ja ihmisiä. Ongelmatilanteissa auttamisessa henkilökohtaisten, vastaavanlaisten kokemusten nähtiin olevan erityisenä apuna. Seuraava lainaus kuvaa mielestäni mainiosti elämäkokemuksen mukanaan tuomaa taitoa asioihin vaikuttamiseen:

Olen muutellut paljon ympäri maailmaa ja kaveripiirit sun muut ovat vaihtuneet samalla. Tampereelle muuttaessani tiesin aiemman kokemuksen perusteella olla mahdollisimman avoin ja innokas varsinkin alkuvaiheessa. Tämä luo hyvän ihmissuhdepohjan ja auttaa myös tulevaisuudessa pulmissa.

Elämäkokemuksen merkitys

Motivoivana tekijänä elämäkokemuksen tietoiseen kartuttamiseen nousi esiin halu kehittyä ihmisenä:

että kehittyisin ihmisenä esim. siten, että oppisin ottamaan toiset huomioon, kantamaan vastuuta, ymmärtämään ja kunnioittamaan erilaisia ihmisiä, ymmärtämään arvostamaan vapauksiani ja sitä, mitä minulla on, tulisin vähemmän itsekeskeiseksi jne.

[Elämäkokemuksesta] saa niin paljon henkistä pääomaa, oppii tuntemaan itseään paremmin ja sitä kautta osaa antaa muille enemmän.

Elämäkokemuksen nähtiin tuovan mukanaan myös varmuutta ja rohkeutta sekä kykyä erottaa oikea ja väärä. Elämäkokemuksen kartuttamiseen motivoi myös halu ”tuntea eläneensä, elämänviisauden kartuttaminen ja oppiminen”. Myös virheiden tekeminen mahdollistuu elämäkokemuksen myötä ilman että itseluottamus siitä kärsii:

Elämäkokemus tuo myös uskallusta mokaamiseen, koska tietää, että pieni moka ei tuhoa loppuelämää, kuten nuorempana joskus luuli.

Ihminen, jolla ei ole elämäkokemusta, määriteltiin vastauksissa nuoren iän ohella araksi, sulkeutuneeksi, konservatiiviseksi, rutinoituneeksi, uudistuskyvottomäksi, tylsäksi, laimeaksi, empatiakyvyttömäksi, sinisilmäiseksi ja pumpulissa kasvatetuksi. Edelleen vastauksista nousi esiin se, kuinka itsekkäiden, ahdasmielisten, suvaitsemattomien ja itseään muita parempina pitävien tulisi kiinnittää huomiota elämäkokemukseensa tai sen puutteeseen. Herää kysymys, eikö voi olla itsekäs ja samalla omata paljon elämäkokemusta. Ehkä vastaukset voi tulkita niin, että itsekkäillä ihmisillä on vielä jotain olennaista elämäkokemuksen saralla oppimatta.

Elämäkokemuksen puutteen nähtiin johtavan vastenmieliseen käyttäytymiseen, negatiiviseen elämänsenteeeseen ja jossitteluun, erilaisiin virhearviointeihin kuten esimerkiksi kommunikaation osalta, jos ihmisten käyttäytymistä ei osaa tulkita oikein. Seurauksena elämäkokemuksen puutteesta nähtiin myös ajattelun suppea-alaisuus ja vähäinen suhteellisuuden taju:

[Ihminen, jolla ei ole elämäkokemusta,] *Ei osaa suhteuttaa omaa asemaansa kanssaihmiensä tai yleensä maailman ihmisten asemaan (Siis saattaa ajatella olevansa huonossa asemassa, vaikka onkin moneen muuhun verrattuna hyvässä.) Luonteenlaadulla ei ole tähän vaikutusta, voi siis olla mukava tai ns. 'vaikea' ihminen.*

Miksi tutkintaan elämäkokemusta?

Olen varsin innoissani elämäkokemuksen käsitteen nostamisesta esiin ja näin mahdollisesti yksilöiden innostamisesta elämäkokemuksen kartuttamiseen. En kuitenkaan pyri tutkimuksellani individualismin vahvistamiseen. Elämäkokemuksen kartuttamisen myötä ihminen voi löytää vahvoja perusteita kollektiivisellekin toiminnalle.

En myöskään missään nimessä halua lisätä ihmisten ahdistusta tai stressiä tekemättömistä asioista. Ennemminkin pyrin siihen, että ihmiset arvioisivat ja arvostaisivat omaa elämäänsä elämäkokemuksen näkökulmasta ja pyrkisivät toimimaan niin, että kokemusta karttuu tietoisesti, monipuolisesti ja laadukkaasti. Eri ihmisillä tämä voi tarkoittaa hyvin eri asioita: toinen voi saada puhtia taloudelliseen pärjäämiseen toteuttaakseen pitkäaikaisen unelmansa, toinen taas voi luopua taloudellisen menestymisen tavoittelusta jättääkseen aikaa muulle, vaikkapa joskus hyvinkin hedelmälliselle joutilaisuudelle, josta seuraava lainaus (Koivunen 1997, 98.):

Kaikenikäisille pitäisi sallia joutilaisuuden mukanaan tuomat hitaasti kypsyvät hedelmät ja oivallukset. Merkittävien uusien innovaatioiden lähde on usein näennäinen sekoilu ja päämäärätön vaeltelu. Ihmisen pitää saada olla rauhassa itsensä ja ajatustensa kanssa. Voi olla, että juuri tämä joutilaana olemisen hyväksyminen on tulevaisuudessa kansakunnan tärkeä pääoma ja potentiaali.

Historian valossa katsottuna nyky-yhteiskuntamme asettamat rajat itsen toteuttamiselle ovat vähäiset, hyvin paljon on kiinni yksilön kyvyistä ja haluista toteuttaa toiveitaan ja asioita, jotka näkee tärkeäksi. Joillekin toiveiden toteuttaminen on helpompaa kuin toisille esim. varallisuuden vuoksi, mutta niinhän on aina. Ellei yksilöstä itsestään löydy halua, ei sitä kukaan toinenkaan voi antaa. Siis – sen sijaan että näkisi rajoituksia ympäristössä, voisi niitä etsiä ehkä ennemmin itsestään (ei tietysti liiallisessa määrin vaan lempeästi itselleenkin!). Vastauksista tämä itsen kasvataminen nousikin vahvasti esiin.

Koulutuspainotteisessa yhteiskunnassamme ihmisten tietomäärän lisääminen on keskeisellä sijalla. Tietomäärän ohella keskeiseksi on noussut tiedonhallinta ja omatoiminen luoviminen informaatiotulvassa. Näiden rinnalle sopisi mielestäni hyvin rohkaisu tietoiseen, monipuoliseen elämäkokemuksen kartuttamiseen. Elämäkokemuksessa erityislaatuista edellisiin verrattuna on omakohtainen kokeminen. Tutut tokaisut kuten ”en usko ennen kuin näen” tai ”kokemus opettaa” kuvaavat hyvin omakohtaisuuden vahvaa merkitystä.

Taustateorian tutkimuksessani oli Anthony Giddensin jälkitraditionaalinen yhteiskuntateoria, jonka mukaan traditot ovat korvautuneet jatkuvalla valintojen tekemisellä ja perustelemisella sekä identiteettimme, suhteidemme ja käytänteidemme entistä tietoisemmalla rakentamisella. Käsittelen tutkimuksessani myös sosiaalistumista ja sen suhteen rajojen ylittämistä sekä hiljaista tietoa, millä tarkoitetaan kaikkea sitä vaitonvaraista, intuitiivista ja kokemusperäistä tietoa, jota jokaisessa ihmisessä itsessään on, mutta jonka ilmaiseminen sanoin on hankalaa ellei mahdotonta.

Jatkan loppuhuipennusta ja -rutistusta tutkimuksen saamiseksi kasaan J. Tähän loppuun laitan vielä lainauksen Prometheus-leirin tuki ry:n Matti Mäkelältä kirjoitus (jäsentiedote Protussa 6/2002):

Väitän, että elämäkokemuksen mitta ei ole vuosi, ei bitti eikä edes tarinoiden lukumäärä. Kokemusta ei ole se, minkä ohi olemme kulkeneet, vaan se, mihin olemme törmänneet. Tai minkä olemme ottaneet syliimme. Vain kosketuksesta syntyy kokemus. Ja vain se, joka uskaltaa ottaa kokemuksen vastaan, kypsy sen myötä viisaammaksi.

Teksti: Hanna Parkkonen

Killan 19-vuotissitsit

Indecs juhli 19-vuotista taivaltaan lauantaina 12. maaliskuuta ravintola Pellavassa. Entinen Tampellan tehdaskiinteistö tarjosi idylliset

puitteet suurimmille vuosijuhlasitseille kautta kiltamme historian; juhlijoita tänä vuonna oli 137. Juhlakansa koostui nykyisistä kiltalaisista ja alumneista sekä osaston, yritysten, kiltujen ja kerhojen edustajista, muita ystäviämme tietenkään unohtamatta.

Tunnelma oli ennen pöytiin siirtymistä hyvinkin jäykkä. Kraka tuntui kuristavan yhden jos toisenkin herran kaulaa, ja neitosek korjailivat hermostuneesti näyttäviä kampauksiaan. Lasillinen kuplivaa kädessään seurueet pääsivät kuitenkin pian siirtymään juhlasaliin. Seremoniamestarina toiminut entinen puheenjohtajamme Mikko Kuitunen toivotti vieraat tervetulleiksi ja juhlat alkoivat.

Maittavat ruuat upposivat nopeasti nälkäisiin vatsoihimme, eikä jano päässyt yllättämään kiitos Accenturen, Botnia Hightechin, Innofinancen, Kalmarin, Patrian ja Sandvik Tamrockin. Ilman laulua ei juoda ja ilman juotavaa ei lauleta... Iloinen puheensorina täytti nopeasti tilan, ja ensimmäiset vessajonot muodostuivat kovin etiketinvastaisesti jo ennen alkuruokaa.

Juhlapuheen piti osastonjohtaja Markku Pirjetä, joka palkittiin juhlassa ensimmäisenä Indecsin kunniajäsenenä. Onnittelut! Puheessaan Markku muisteli mm. omia opiskeluaikojaan Otaniemessä.

Illan mittaan myös yritysten edustajat viihdyttivät meitä vuorollaan hauskein anekdootein. Ja Konserni järjesti tietysti oman ohjelmanumeronsa.

Hymyn naisten huulille loihti Jukka Saarikorpi. Puhetta Naiselle kehuivat myös jälkeinpäin pojat; sen sisältöä ei kukaan heistä enää tarkemmin muistanut, mutta tisseistä siinä kuulemma puhuttiin. Herrasmiehet polvistuivat ja lauloivat tunteella daameilleen, jotka kiittivät omalla esityksellä. Ruusut tarjosi TEK.

Loppuillasta kiltujen ja kerhojen edustajat onnittelivat syntymäpäiväsankaria. Lahjoista monet olivat perinteitä kunnioittaen isoja (ja kiltahuoneemme on entistä ahtaampi). Killan hallituksen käyttöön ottamaa tiimitystä pilkattiin hyväntahtoisesti. Keski-ikäiselle Prodekolle syksyllä lahjoittamamme 18-vuotias Indecsiinukke palautettiin- 19-vuotiaana, ja "paljon kokeneena".

Bändi alkoi soittaa ja tanssin pyörteisiin eksyi tusina paria. Jatkoille siirryttiin Boomilaaksoon, jossa tarjolla oli boolia ja pientä naposteltavaa. Diskopallo kimalsi ja dj soitti hitin toisensa perään. Menoa riitti aamun pikkutunneille saakka. Viimeisten joukossa poistui mm. Sorin saunan puolelta siivouksen yhteydessä pystyyn potkittu rahastonhoitajamme.

Lämmin kiitos vuosijuhlatiimille, juhlia tukeneille yrityksille ja kaikille teille kanssamme juhlineille!

Edellä mainittujen yritysten lisäksi sitsejämme tukivat Kauppalehti, KCI Konecranes, Kone, Metso Minerals, Nokian Capacitors, Perlos, Rautaruukki, Sokeri ja UPM.

Toimittaja: Mari Tuomela
Kuvat: Ville Litmo

laulu naiselle

RINNERIEHA

Dösäsitsit

Boomareiden
bussi kaartoi puoli
tuntia myöhässä
obeliskille.
Luvassa ei
ollutkaan aivan

tavallinen bussimatka Jyväskylään, vaan monen fuksin ihka ensimmäiset dösäsitsit. Kauppatieteilijöiden suuri enemmistö varasti shown heti alkuun, kun indecsin fuksit tyytyivät vain kurkistelemaan penkkien välistä. Hiljaa hyvä tulee ja sen myös huomasivat boomarit, kun indecs nostettiin pöydälle:

"Vi vill ha indecs på bordet..."

Juhana ja Jaakko veivät boomi-tyttöjen sydämet laulullaan ja pikkuhiljaa myös fuksit pääsivät kärryille dösäsitseistä. Alkoi paskojen vitsien ja vessataukojen tahdittama juhlinta, unohtamatta tietenkään juomalauluja.

Possu (kossu) ryömintää

Saavuimme hyvissä ajoin aurinkoiseen Laajavuoren laskettelurinteeseen. Tänä talvena Pörssi ry:n järjestämässä perinteikkäässä rinneriehassa oli ohjelmassa muun muassa possuryömintää, köydenvetoa, Lapin kullan lumisota, Bearing point racing stigoilla, lumifudista sekä Sampan mäkihyppykisa.

Ajoituksemme oli hyvä, sillä kaikissa kilpailuissa riitti vielä runsaasti paikkoja Indecsiläisille. Aluksi joukkueet valloittivat lumisotatantereen ja pommittivat vastustajat hankeen. Palkinnoksi hyvistä osumista lahjoitettiin kunnon talvivälineet, lumipallopihdit.

Neljän joukkueen (joista kaksi koostui tutalaisista) välinen possuryömintäkisa osoittautui arvokkaaksi kilpailuksi. Pyörimisen, takaperin juoksun, ryömimisen ja konttaamisen jälkeen löytyi hangesta palkinnoksi kaikille joukkueille erikokoiset kossupullot. Isoimmasta pullosta saikin hyvin potkua lumifudikseen ja hyppymäkeen.

Samppa Lajusen opissa

Rinneriehan ehdoton kohokohta oli mäkipotki Samppa Lajusen siivittämä mäkihyppykisa.

Rohkeita hyppääjiä kisaan oli uskaltanut mukaan kolmisenkymmentä, mutta katsojia oli paikalla sitäkin enemmän. Tunnelma oli kuin suoraan Oberstdorfin mäkimontusta.

Indecsin edustusjoukkue koostui neljästä hurjapäisestä fuksista, jotka pääsivät ensiksi koittamaan minisuksien luistoa – ja tietysti naiset ensin, hyppymäkeenkin. Lähtötuoli oli asetettu oikealle paikalleen ja Siwan pussi näytti vain heikkoa tuulta, joten ei muuta kun rohkaisuryypyn avulla kiitoon, ponnistus nokalta ja vaatimaton telemark-yritys päättyi kaatumiseen kolmen metrin tienoille.

Hitaasti, mutta varmasti lensivät kaikki hyppääjät vuorollaan alas ”hyppytornista” yleisön hurratessa mitä upeimmille kaatumisille. Aikataulun ollessa tiukka piti kesken hyppyjen kiirehtiä viereiseen kilpailuun koittamaan nopeuttaan stigalla Bearing point racessa. Tiukka muna-asento takasi kuuluttajan mukaan nopeimman suorituksen. Tämän Indecsin pojat taitoivatkin hyvin tuoden kotiin palkintosijan.

Sampan henkilökohtaiset hyppyvinkit Indecsin edustajille eivät sittenkään tuoneet parhaita sijoituksia, mutta sitäkin enemmän loistavia kisamuistoja ja mustelmia Laajavuoren rinteestä.

Jälkipelit

Neljän tunnin rinteessä riehumisen jälkeen sauna oli enemmän kuin poikaa. Kohmeisten varpaiden ja sormien sulaessa alkoi väsymys painaa, mutta tässä vaiheessa ei auttanut jänistää, sillä ilta jatkuisi vielä pitkään. Saunalta selvittyämme alkoi siirtyminen Jyväskylän

ykkösbaariin, Elohuviin, jossa oli tarkoitus juhlia valomerkkiin asti, sillä bussi Tampereelle ei lähtisi ennen aamuneljää.

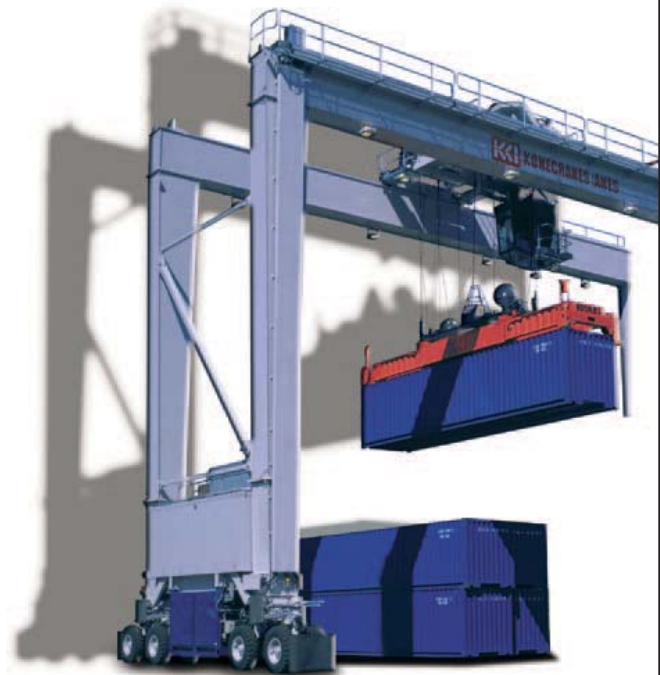
Vauhdikkaan päivän ja sitäkin vauhdikkaamman yön jälkeen oli aika kömpiä kohti linja-autoa. Mutta missä viipyikään matkanjohtajamme? Silminnäkijöiden mukaan hänet oli poimittu poliisiauton kyytiin, koska hän oli seisonut keskellä tietä. Hetken odotettuaamme herra kuitenkin pääsi vapaaksi, luvattuaan poliiseille, ettei enää ikinä astu jalallaan Jyväskylään. Ja dösäsitsit jatkuivat.

Laajavuoren kupeesta toimitti: Anni Rouvinen
Kuvasi: Jaakko Sirén

NOSTURIALAN uudistaja

KCI Konecranes on maailman johtava täyden valikoiman tarjoava nostolaitteiden ja niihin liittyvien palvelujen tuottaja. Toimimme yli 35 maassa ja kaikilla nostureita käyttävillä teollisuudenaloilla sekä satamissa. Tuotevalikoimamme kattaa kaikki nosturiratkaisut ja komponentit pienistä ketjunostimista nostokapasiteetiltaan usean sadan tonnin telakka- ja erikoisnostureihin. Nostureiden kunnossapidossa KCI Konecranes on selkeä edelläkävijä maailmanlaajuisesti.

WORLD LEADING CRANE TECHNOLOGY

”Teemme elämän Virossa nautittavammaksi”

Aamuauringon
sarastaessa
matkaamme
k o h t i
Helsingin
satamaa,
j o s s a
p a r h a a t
p ä i v ä n s ä
nähty m/s
Meloodia
o d o t t a a

meitä kyytiinsä. Boomareiden Olutseura BOSA ry on kutsunut Indecsin mukaan excursiolle tutustumaan virolaiseen Sakun oluttehtaaseen sekä Tallinnan teknilliseen yliopistoon.

Oluen kiertokulku

Tallinnan satamasta siirrymme bussilla Sakun kuntaan, jossa maan suurin ja vanhin olutpanimo sijaitsee. Perillä meitä odottaa iloinen punatukkainen nainen, joka esittäytyy Heleäksi, tehtaan oppaaksi. Ennen kun siirrymme tehtaan uumeniin, opas kertoo meille panimon historiasta ja sen nykytilasta. Tehtaan juuret juontavat 1800-luvun alkuun, jolloin se aloitti oluen valmistuksen ja myynnin Karl Friedrich Rehbinderin toimesta. 1800-luvun lopulta alkaen Saku on ollut Viron johtava oluenvalmistaja.

75 % yrityksestä omistaa BBH (Baltic Beverages Holding) AB ja loput 25 % jakautuu pienosakkaille. Suurien investointien myötä Sakun panimo tuottaa nykyään yli 40 % koko maan oluttuotannosta, joka tarkoittaa vuosittain 68 miljoonaa olutlitraa. Lähes 10 % tuotannosta suuntautuu ulkomaille, käytännössä pelkästään Suomeen. Viime vuonna erityisesti oluttölkkien myynti on kasvanut rajusti suomalaisten viinarallin myötä. Excursioryhmämme halusi myös vaikuttaa osaltaan Viron kansantalouteen edistämällä vientiä.

Panimokierroksemme alkaa entisestä keittolaitoksen salista, joka nykyään toimii tehtaan ravintolana. Sieltä matkamme jatkuu ulkokautta panimon sydämeen, jossa oluen valmistus käynnistyy. Oluen valmistuksen vaiheet ovat mallastus, murskaus, mäsäys, keittäminen ja

käyminen, joissa olut pannaan vedestä, maltaasta, hiivasta ja humalasta. Keittäminen tapahtuu valtavissa kuparipannuissa, joita pannuhuone on täynnä. Pannuista olut johdetaan putkistoja pitkin eri tiloihin, joissa käyminen edistyy vaihe vaiheelta. Kiertelemme seuraamassa oluen kiertokulkua tehtaassa. Raa'an oluen haju on muuten uskomattoman paha.

Oluen kypsyttyä tarpeeksi kauan se pullotetaan tai tölkitetään. Pullot kulkevat pitkän liukuhihnareitin, jonka varrella pullot pestään, olut lasketaan pulloihin, niihin lisätään korkit sekä etiketit ja lopuksi valmiit pullot pakataan koreihin.

Kun oluen valmistuksen vaiheet on selvitetty, palaamme takaisin lähtöruutuun tutustumaan itse oluisiin. Ravintolan jokaisessa pöydässä meitä odottaa tarjotin kymmenellä eri olutmerkillä. Joukossa on myös pari siideriä, yksi lähdevesi, sekä limonadi. Yksityiskohtainen maistelu alkaa, sillä onhan nyt ainutkertainen tilaisuus tutustua Sakun kaikkiin lager-olutlaatuihin. Perinteisen vaalean oluen lisäksi tarjottimelta löytyy myös tummaa sekä valkoista olutta. Prosenttilukemissakin on eroja, juomien alkoholipitoisuus vaihtelee 4,4 ja 8 %:n välillä.

Panimovierailulla
o p i m m e
muutakin kun
pelkkää oluen
valmistusta ja
m a i s t e l u a .
Virossa muun
m u a s s a
työntekijöiden
ja pomon

suhde on todella etäinen. Panimo on tyytyväinen että se on ulkomaalaisomistuksessa, koska Virossa ei löydy tarpeeksi resursseja ja varmuutta. Panimo toivoo lisäävänsä vientiä vielä jatkossakin.

Vierailu Tallinna Tehnika Ülikoolissa

Panimolta selvittyämme käymme tutustumassa Tallinnan teknilliseen yliopistoon. Koska saavumme sinne vasta viiden aikaan, on koululla melko

hiljaista. Tutkimusryhmämme yrittää silti selvittää jotain elämästä yliopistossa. Heti aulassa odottavat narikkaatädit. Heille voi jättää takin pientä maksua vastaan. Koululla on parhaillaan menossa kevätpäivät, josta kertoo suuri plakaatti aulassa. Pian pidetään myös rehtorin vaalit. Ehdokkaat on esiteltä ylioppilaskunnan ilmoitustaululla. Vaikka rakennus on vanha, on se silti hyvässä kunnossa ja viihtyisän oloinen. Kaiken kaikkiaan teknillinen

yliopisto osoittautuu erittäin mukavaksi opiskeluympäristöksi.

Korkeakoululta jatkamme bussilla paikallisen tv-tornin juurelle, joka muistuttaa hämmästyttävän paljon Näsinneulaa. Innokkaimmat kipuavat ylös katsomaan miltä Tallinna näyttää yläperspektiivistä. Tornilta matkamme jatkuu Tallinnan komeaan vanhaan kaupunkiin, jossa käymme vielä tutustumassa paikalliseen ruoka- ja juomakulttuuriin ennen laivan lähtöä.

Kotimatka taittuu joutuisasti. Laivan yöelämä keskittyy lähinnä virolaiseen bändiin, joka viihdyttää muutamia valveilla olevia. Bändin lopeteltua discon dj tanssittaa exculaisia viime vuosituhannen hiteillä, jotka osoittautuvat yllättävän nostalgisiksi. Laivalla yöseuran kalastus on aivan normaalia, mutta valaanpyytämistä ei suositella.

Toimittaja: Anni Rouvinen

PERLOS

SOLUTIONS TO CHALLENGES

Kokemuksia lukuvuoden 04-05 mentorointiprojektista

Nimi: Ari Mäkeläinen

Ikä: 23 v.

Vuosikurssi: 3. (opintoviikkoja tällä hetkellä 108)

Pääaine: teollisuustalous/yritystalous

Sivuaine: oppivat ja älykkäät järjestelmät

Jo Indecsin mentorointihistorian ensimmäisellä kerralla puolitoista vuotta sitten asia herätti minussa kiinnostusta, mutta vasta vuoden opiskelleena päätin odottaa seuraavaan vuoteen ja käydä hieman haistelemassa ilmapiiriä valittujen mentoroitavien julkistamistilaisuudessa. Lisäksi vuoden mittaan kyselin muutamalta valitulta, mitä annettavaa mentorilla oli ollut. Viime syksynä sitten lähetin toiveikkaana omat mentorointihakemukseni, kun Indecs jälleen oli tällaisen mahdollisuuden jäsenilleen suonut. Kaksi mentoria sai mielenkiintoni ammattitaitojensa puolesta heräämään siinä suhteessa, että laitoin heille hakemukseni. He olivat sekä laskentatoimen, että rahoituksen ammattilaiset. Näistä aiheista olin käynyt kaikki kurssit, mitä koulullamme on tarjota ja aiheet olivat osoittautuneet erittäin mielenkiintoisiksi. (Tähän väliin saanen antaa kritiikkiä Teollisuustalouden laitoksen rahoituksen opetuksesta, joka jää aivan liian vähäiseksi) Molemmista aiheista janosin lisätietoa ja siksi hakemukset juuri edellä mainituille henkilöille.

Lokakuun 12. oli sitten aika tuomion, jota innolla olin odottanut. Osastonjohtajamme ja Indecsin yritys vastaavan puheiden jälkeen oli vuorossa kohokohta, jota kaikki hakemuksen jättäneet olivat tulleet kuulemaan. Tulosten julkistamisessa riemunkiljahdukset toinen toisensa jälkeen kaikuivat Konetalon salissa, kun mentorit ilmoittivat valinnoistaan. Itsekin sain aihetta iloon, kun yliopistomme laskentatoimen professori Erkki Uusi-Rauvan valinta julkistettiin. Vaikka hän itse ei paikalle päässytään uutista kertomaan, niin kyllä ilmoitus valinnastani silti mieltä lämmitti.

Ensimmäisen kerran menin mentoriani tapaamaan ensimmäisen periodin tentit suoritettuaani. Tutustumiskertamme kesti muistaakseni hieman yli kaksi tuntia ja siinä ajassa keskustelumme harhailivat vähän kaikkialla. Alun pakollisten itsemme esittelyjen jälkeen läpi tuli käytyä yritysten hallitustyöskentelyä, laskentatoimen

polttavia kysymyksiä, MBA –tutkinnon lisäarvo DI –tutkinnot ja monta muutakin aihetta. Täytyy myöntää tuona kahtena tuntina saaneeni enemmän tietoa kuin yhdelläkään luentokerralla yliopistollamme. Olihan ”opetus” hyvin interaktiivista ja pystyin siis itse vaikuttamaan kaikkeen ”opetettuun” asiaan. Kuitenkin havaitsin, että tapaamisista saisi enemmän irti, mikäli valmistelisin niitä etukäteen. Niinpä kaikille seuraaville tapaamiskerroille olen kehittänyt jonkun teeman, jonka rajoissa keskustelut on käyty. Keskustelun kehittymiseksi ja tietoni kartuttamiseksi olen kehittänyt joukon kysymyksiä, joihin koen haluavani saada vastauksen. Aiheina on muun muassa ollut yliopistolla tehty tutkimustyö ja sijoittaminen piensijoittajan näkökulmasta. Olen saanut aiheisiin monesti aivan uuden näkökulman, kun huomattavasti kokeneempi henkilö on ollut minulle asiasta kertomassa.

Parasta mentorointiprojektissa on ollut vastausten saaminen moneen kysymykseen, joita on itsekseni mielessään usein pohdiskellut tai kavereiden kanssa asiasta väitellyt. Myös oppimiskokemusten ainutlaatuisuus, kun paikalla ei ole muita opiskelijoita, on ollut hienoa vaihtelua perinteiseen luennolla istumiseen. Jos yliopisto-opetus voisi olla koko 180 opintoviikon edestä yhtä tehokasta asiat varmasti oppisi huomattavasti paremmin ja mielenkiinto opetettavaa asiaa kohtaan olisi suurempi.

Mentori: Erkki Uusi-Rauva

Olin jo aiemmin käynyt kerran puhumassa osaston puolesta tilaisuudessa, jossa valinnat julkistettiin

ja mentorointiyhteistyö käynnistyi. Olin myös saanut aiheesta kirjallista materiaalia.

Mentorointi oli minulle kuitenkin omakohtaisesti kokematta. Hyödylliseltä tuntuvana toimintamuotona se kiinnosti. Toki eri tyyppistä, mentoroinnin luonteista, mutta lyhytjänteisempää toimintaa liittyy luonnostaan opettajan normaaliin työhön. Mutta keskinäinen suhde jää pakosta etäisemmäksi.

Mentorointia pidetään henkilökohtaisena kehittämisen keinona, niin mentoroitavalle kuin mentorillekin. Opettajalla on oma laajempi

elämäkokemuksensa, oppilaalla tuore näkemys tämän hetken ongelmista. Kumpikin voi parhaimmillaan lisätä toisen osapuolen ymmärrystä tärkeistä, ajankohtaisista ja toista osapuolta ja laajemminkin yliopistoyhteisöämme kiinnostavista asioista.

Mentoroitavani valinta tapahtui sitten jotenkin varsin käytännöllisesti ilman kummempia vaikeuksia. Lopputulos oli onnistunut. Mentorointiopas tarjosi opastusta asian hoitamiseen. Se on varsin seikkaperäinen ja haasteellinen. Hyvä lajissaan. Uskon toisaalta, että myös luonteva ja tarvepohjainen eteneminen on tarkoituksenmukaista. Ratkaisevan tärkeää on molempien osapuolten sitoutuminen hankkeeseen. Yhteisille tapaamisille ja keskusteluille on löydettävä sopivat hetkensä. Aikaa on varattava riittävästi. Kiireen tuntu pilaa asian. Erityisesti mentoroitavan on syytä hyödyntää mahdollisuuksiaan avoimesti. Keskusteluteemoja etukäteen pohtien voi hän suunnata asioiden käsittelyä juuri itselleen hyödyllisellä tavalla. Kokonaisuudessaan onnistunut toiminnan muoto, jota Indecsin kannattaa jatkaa.

Nimi: Melinda Luoma

Ikä: 28 v.

Vuosikurssi: 1. vsk

(opintoviikkoja 130, luin aiemmin avoimessa, siksi näin paljon)

Pääaine: Teollisuustalous

Sivuaine:

Ohjelmistotuotanto,

lääketieteellinen tekniikka

Kiinnostuin mentoroinnista heti kun näin ilmoituksen sähköpostilistalla. Itse työelämässä olleena ja alaa vaihtaneena kaipasin sparrausta ja keskustelukumppania, jonka kanssa pohtia urasuuntautumista ja työelämän kuvioita. Matti Rauhan mentoroitavaksi hain, koska olen kiinnostunut TietoEnatorista yrityksenä. Minua kiinnostaa, miten tietotekniikan avulla pystytään parantamaan yritysten tiedonhallintaa, ja millaisia uusia palveluita IT-alan kehittyminen on tuonut mukanaan.

Mentoroinnilta odotin ennen kaikkea näkemyksiä ja käytännön kokemuksen tuomia neuvoja, joita työelämässä pidempään mukana ollut pystyy tarjoamaan. Halusin myös kuulla lisää toimialasta, sen nykyisistä ja tulevista kehitysnäkymistä sekä siitä, millaista osaamista alalla juuri nyt tarvitaan. Odotin, että pääsisin peilaamaan omaa osaamistani työelämän vaatimuksiin: missä voisin

vielä kehittyä, millaisia taitoja minulta puuttuu? Toivoin keskusteluilta myös rakennuspalikoita oman urakehitykseni suunnitteluun.

Olemme tavanneet noin kahden kuukauden välein, tapaamisten kesto on ollut parikin tuntia. Olemme käsitelleet IT-alaa yleensä, sen mahdollisuuksia ja haasteita sekä tulevaisuuden kehitystrendejä. Mentorini on kertonut paljon omasta työstään, ja tätä kautta olemme päässeet keskustelemaan siitä, millaisia ominaisuuksia tämän päivän työelämässä nuorilta vaaditaan. Mentorini on itsekin vain vuoden minua vanhempi, joten hänellä on vielä tuoreessa muistissa uransa alkuvaiheet. Olemme myös pohtineet urakehitystä, työn ja vapaa-ajan yhteensovittamista sekä tasapainottelua riittävän laaja-alaisuuden ja toisaalta erikoisosaamisen välillä.

Projekti on vastannut odotuksiani kaikin puolin. Mentorisuhte on ollut avoin ja luottamuksellinen, ja valmiiden vastausten sijaan olen saanut itse pohtia asioita. Uusia kysymyksiä tulee aina vain lisää, eivätkä keskustelunaiheet ole todellakaan loppuneet kesken. Tapaamiskerrat ovat olleet antoisia, ja olen saanut sellaista tietoa alalta, mitä ei koulun penkiltä saa. Luonnollisesti projekti on laajentanut myös kontaktejani yrityselämään ja uskon siitä olevan hyötyä tulevaisuudessa tätäkin kautta.

Mentori: Matti Rauhala

Matti Rauhala on kertonut mentoroitavan valintaperusteikseen mm. sen, että Melindalla on mielenkiintoinen ja monipuolinen tausta. (Melinda on koulutukseltaan psykologi, ja on nyt suorittamassa siis toista tutkintoa. Hän tähtää HR-tehtäviin.)

Matilla on ollut ajatuksena mentorointiprojektiin lähtiessään, että omaa työhistoriaansa kerratessaan ja Melindaa "ohjatesaan" hän myös itse jäsentäisi omaa taustaansa ja toisaalta saisi tuoreita näkemyksiä koulun penkiltä tulleet nuorelta.

Näin on siis edennyt Indecsin historian toinen mentorointiprojekti. Ainakin näiden henkilöiden kuulumisista voidaan päätellä, että se on ollut niin mentoreille kuin mentoroitavillekin positiivinen kokemus, josta on ollut hyötyä molemmiin puolin. Toivottavasti projekti jatkuu myös ensi syksynä uusien mentoreiden ja uusien indecsiläisten voimin.

Kuvat: mentorin & mentoroitavien omia

Työni tutkijana

Sain kutsun kirjoittaa jutun tutkijan työstä ja mukana tuli lista asioista, jota olisi hyvä käsitellä jutussa. Kuitenkin jo ei niin orjallisesti noudatettava lista jutun sisällöstä sai minut ajattelemaan, kuinka huonosti tutkijan työtä oikein tunnetaan, joten toivon tämän jutun ainakin vähän valaisevan asiaa.

Mitä sitten työni on? Voisin kirjoittaa jutun tyypillisestä tutkijan päivästä, mutta kun sellaista ei ole. Päivät vaihtelevat niin paljon, että voisi osua kohdalle päivä, jolloin ei mitään näkyvää työhön liittyvää ole tullut tehtyä. Tai kyseessä voisi olla kokonaan lukemiseen tai kirjoittamiseen kulunut päivä, tai ehkäpä olen ollut koko päivän yrityksessä auttamassa heidän kehitystyötä ja samalla kerännyt tutkimusaineistoa.

Toisaalta asiaa voisi lähestyä tulosten kautta. Olisiko tuloksena yrityksen toimintolaskentajärjestelmä vai kenties osallistuminen tuotekehityshankkeen jatkamis- tai keskeyttämis päätökseen tuottamalla laskentainformaatiota. Se voisi myös olla verotarkastajan siunaus yrityksen siirtohinnoittelujärjestelmälle. Näitä kaikkia olen ainakin tehnyt CMC:ssä työskentelystäni aikana, mutta suurina tuloksina en osaa niitä pitää. Kuitenkin ne kuvastavat sitä työtä, jota me täällä teemme. Tutkimuksemme perustuu yhteistyöhön yritysten kanssa. Autamme heitä kehittämään yritystoimintaa erityisesti laskentatoimen keinoin. Käytännössä tämä tarkoittaa usein erilaisten laskelmien, kuten esim. kannattavuus- tai elinkaarilaskelmien tekemistä, tai sitten laskentajärjestelmien kehittämistä. Yritysyhteistyössä voi nähdä analogiaa yrityksen johtamisen case-opetukseen. Eroavaisuutena on kuitenkin, että me joudumme itse keräämään lähtötiedot, suunnittelemaan ja usein toteuttamaankin ratkaisut, eivätkä tulokset tyypillisesti ole isoja strategisia päätöksiä vaan tyypillisesti suhteellisen pieniä operatiivisia tekoja.

Yksittäisten yritysten ongelmien ratkaiseminen ei kuitenkaan voi olla tutkijan ainut työ. Jos näin olisi, niin ennemmin sitä kannattaisi tehdä konsultointina. Tutkijan tehtävänä on kehittämistoiminnan ohessa kerätä yrityksestä tietoa, joka herättää laajemminkin mielenkiintoa sekä julkaista tätä tutkimustietoa. Näitä työni tuloksia voi lukea lehtien sivuilta (pääsääntöisesti tiedejulkaisuista) sekä konferenssijulkaisuista. Kiistatta ne ovat tuloksia, mutta mitäpä satunnaiset paperit ketään lämmittää, etenkin kun niiden polttoarvo on varsin alhainen. Kuitenkin ne toimivat välineinä tieteen edistämisessä. Tutkija on saavuttanut vasta silloin jotain työssään, kun hänen tuotoksiaan luetaan ja lainataan. Käänteisesti sama asia voidaan raadollisesti ilmaista niin, että tiedeyhteisön kannalta artikkeli on arvoton, kunnes joku siihen viittaa.

Tutkijan työtä voi myös lähestyä tutkijan ominaisuuksien kautta. En pidä tieteen tekemistä minään ihmeellisenä asiana, johon pystyy vain lahjakkaimmat yksilöt, jos sellaisia edes on. Itse arvostan merkittävimmin ominaisuuksina analyttisyyttä ja nöyryyttä. Kykyä ajatella eri abstraktion tasolla eli nähdä tarvittaessa sekä metsä että puut. Kuitenkin nöyryys on mielestäni kaikkein tärkein ominaisuus. Ymmärrys omasta rajallisuudesta ja kunnioitus olemassa olevaa tietoa kohtaan. Nöyryys ei kuitenkaan tarkoita nöyristelyä. Minut tuntevat varmaankin allekirjoittavat viimeisimmän kommentin.

Mikä sitten minut on pitänyt tutkijan työssä ja CMC:ssä jo yli kuusi vuotta. Aloitin työni osittain itsekkäistä lähtökohdista tavoitteenani tehdä väitöskirja. Kuitenkin jatkoin samaa työtä väittelyni jälkeenkin. Tästä kuuluu merkittävä kiitos sille työyhteisölle, jossa olen saanut kehittyä tämän ajan. CMC on ollut hyvä paikka kasvaa ja oppia tieteen tekijäksi. Toisaalta olen itse ollut CMC:tä luomassa, joten en voi paljoa muuta sanoa. Laajemmin ottaen akateemisen työn hyvä puoli on vapaus, joka liittyy niin työaikoihin kuin menetelmiin. Samoin oman kansainvälisen tutkijaverkoston kehittäminen on ollut palkitsevaa. Hyviä puolia on helppo listata lisää ainakin sellaisena päivänä kun työssä viihtyy. Välillä on toki huonompia päiviä, jotka liittyvät rahoituksen epävarmuuteen ja yliopistomaailman konservatiivisuuteen. Toisaalta väitelleenä olen päässyt jo vihreämmälle oksalle...

Niin ja loppuun sitten vähän minusta, että tiedätte millä henkseleillä tätäkin juttua kirjoitetaan. Aloitin opiskelut jo vuonna –86 ennen kuin tuotantotalouden koulutusohjelmasta oli mitään tietoa. Opiskeluaikani käytin aktiiviseen opiskelijaelämään, josta todistuksena vaikka Sähkökillan kunniajäsenyys. Sähköteekkari kuitenkin valmistui vuonna –92 tuotantotalouden DI:ksi. Tutkijaksi siirryin vuoden –98 lopussa Edutechin koulutuspäällikön tuolilta. Tällä hetkellä minua työllistävät yhden yritysprojektin lisäksi ensi kesän konferenssimme puheenjohtajuus. Harrastukseni ovat melko liikunnallisia. Talvisin minut tapaa varmimmin Haiharan ja Kisapirtin väliseltä ladulta ja kesäisin joko Näsijärveltä tai polkupyörän selästä, sikäli mikäli en ole kotiterassilla nauttimassa hyvästä ruoasta ja juomasta. Jotkut lukijoista lienevät tavanneet minut viime vuoden Indecs Challengesissa, mikä antanee selityksen v i i m e i s i m p ä ä n kommenttiin.

Kirjoittaja: Matti Sievänen

kuva: kirjoittajan oma

Tutkintorakenneuudistus koskee jokaista opiskelijaa

Syyslukukautena 2005 voimaantuleva tutkintorakenneuudistus ja sen ohessa toteutettava periodiuudistus tuovat mukanaan muutoksia, jotka koskevat kaikkia TTY:n opiskelijoita:

- Opetus alkaa 29.8. ja päättyy 12.5
- Käyttöön viisi opetusperiodia
- Kurssien mitoitus opintopisteinä
- Muutoksia kurssivalikoimassa, kurssien mitoituksessa, sisällöissä, laajuuksissa, numeroinnissa, nimissä ja järjestämisajankohdissa

Tutkintorakenneuudistuksen myötä TTY:ssa kirjoilla olevat opiskelijat joutuvat myös harkitsemaan, missä tutkintorakenteessa he suorittavat opintonsa loppuun. Päävaihtoehtoja on kaksi:

- Opiskelija voi opiskella vanhan opinto-oppaan mukaisessa tutkintorakenteessa. Tässä tapauksessa opiskelijan on kuitenkin valmistuttava viimeistään 1.8.2010, sillä silloin kaikki yliopistossa kirjoilla olevat opiskelijat siirretään automaattisesti uuteen tutkintorakenteeseen.
- Opiskelija voi vaihtaa uuteen, lukuvuotena 2005-2006 voimaan tulevaan tutkintorakenteeseen.

Keskeinen ero näiden vaihtoehtojen välillä on se, että vanhassa rakenteessa suoritetaan ainoastaan diplomi-insinöörin tutkinto, kun taas uudessa rakenteessa suoritetaan lisäksi tätä edeltävä tekniikan kandidaatti –tutkinto.

Tutkintorakenteen vaihtamista harkitsevien tulee ottaa huomioon, että päätös on lopullinen; mikäli vaihdat uuteen tutkintorakenteeseen, et voi enää vaihtaa takaisin vanhaan. Vaihtopäätös on siis harkittava huolellisesti. Vaihtopäätöstä ei tarvitse tehdä vielä kesällä tai ensi syksynäkään. Kesän ja alkusyksyn aikana kannattaakin lähinnä selvittää itselleen eri vaihtoehtojen edut ja haitat. Vanhan tutkintorakenteen mukaisille kurseille löytyy pääsääntöisesti vastaavuudet, joten voit siis rauhassa opiskella vielä syksyllä vanhan tutkintorakenteen mukaan. Vaihtamisesta annetaan lisätietoa kesän ja alkusyksyn aikana laitosten ja osaston sivuilla sekä Haavissa. Myös HOPS-työkaluun valmistuu kesän aikana lisätoimintoja, jotka helpottavat eri vaihtoehtojen vertailua.

Kirjoittaja: Katja Tornberg

Pääomaa alkavalle tai kasvavalle yritykselle

www.innofinance.fi

— INNOFINANCE OY —

Tutapäivät Tampereella 21-23.3.2005

Tämänvuotiset tutapäivät tupsahtivat Tampereelle kuin vahingossa: Vaasan piti olla järjestelyvuorossa, mutta kuinkas kävikään. Noin kuukautta ennen hetkeä rannikolta ilmoitettiin, että ainakaan vielä tänä keväänä eivät heidän resurssinsa riitä kyseisen spektaakkelin järjestämiseen. Ahkera tutapäivätiimimme (mm. ulkosuhdetoimari Jaakko, puheenjohtaja Juhana, yritys vastaava Jarkko, yritystoimari Emilia, sekä vanhat konkarit kuten Mikko K. ja Markus) laittoi homman vauhtiin ja sai lyhyestä varoitussajasta huolimatta järjestettyä vieraillemme majoituksen, excursiot sekä muun oheistoiminnan.

Tämä Suomen tutakaupungit käsittävä tapahtuma siis lähti käyntiin maanantaina 21.3 vieraiden pikkuhiljaa saapuessa Tampereelle. Ensimmäistä iltaa vietettiin teekkarisaunalla meidän paikallisten, oululaisten sekä lappeenrantaisten kesken. Otaniemen edustus pääsi saapumaan paikalle vasta tiistaina. Sauna oli lämpimänä ja pääsivätpä vieraat tutustumaan myös Herwantapelin saloihin...

Virallisesti tutapäivät avattiin tiistai-aamuna osastonjohtaja Markku Pirjetän puheen saattelemana. Myös killan puheenjohtaja Juhana Vaurio tuli toivottamaan vieraspaikkakuntalaiset tervetulleiksi. Samalla hän paljasti myös tiistai-illan yllätysexcun kohteen; se tulisi olemaan kaatopaikka. Tästä riittikin arvailtavaa päivän ajaksi: "Ei kai me oikeesti olla menossa johonkin kaatopaikalle", ihmettelivät oululaiset bussissa matkalla yritysexcuille. Seuraavaksi myös tutapäivien pääkoordinaattori Jaakko valotti hieman seuraavien kahden vuorokauden ohjelmaa.

Kuten tutapäivien luonteeseen kuuluu tarjottiin sekä vieraille että Indecsin jäsenille mahdollisuus tutustua paikalliseen yritystoimintaan. Tänä vuonna vierailtiin kahden päivän aikana yhteensä neljässä eri kohteessa. Vierailut suuntautuivat Tampereelle ja sen ympäristöön Nokialle sekä Ylöjärvelle. Kohteina olivat Fastems, Metso Minerals, Pilkington Automotive ja Sisu-Diesel. Seuraavissa kappaleissa on lyhyet kuvaukset vierailuista.

Pilkington Automotive

Pilkington Automotive on osa kansainvälistä Pilkington konsernia. Konsernin ydinosaaamista on lasin valmistaminen ja Automotive-divisioona on vastaavasti erikoistunut lasituotteiden valmistamiseen ja kehittämiseen autoteollisuudelle.

Suomessa konsernilla on toimintaa mm. Tampereella, Laitilassa ja Lahdessa. Vierailumme suuntautui Tampereen toimipaikoista Ylöjärven tehtaalles. Paikan päällä saimme kuulla Tampereen toimipisteiden, ja tällä hetkellä myös koko Suomen, henkilöstöpäällikkö Sauli Sundellilta Pilkington Automotiven toiminnasta Suomessa yleensä, markkinasegmenteistä sekä autoteollisuuden alihankkijoiden raa'asta kilpailusta. Mielenkiintoista oli kuulla myös hyvin kansainvälisestä ja hyvin matalasta organisaatorakenteesta. Lisäksi koko Pilkington Automotiven kattavasta tuotannonohjauksesta ja suunnittelusta, esimerkiksi eri tuotantolaitosten välillä, olisi varmasti voinut keskustella koko päivän. Saulin lisäksi meitä kävi lyhyesti tervehtimässä Lappeenrannasta tuotantotalouden osastolta valmistunut Elina Pylkkö, joka vastasi tuotannonohjauksesta Ylöjärven toimipisteessä. Hänen viestinsä meille tuleville diplomi-insinööreille oli kielten opiskelujen merkitys. Näin ainakin jos aikoo työskentelemään kansainvälisiin organisaatioihin. Vierailun päätteeksi pääsimme vielä tutustumaan tuulilasien valmistukseen.

Yritykseen voi tutustua paremmin osoitteessa www.pilkington.fi.

Sisu Diesel

Matkaan exculle lähdimme klo 12 Obeliskilta. Tunnelma oli hilpeä ja lähestulkoon kaikki tuta-päiväläiset olivat kyyneet edellisen illan riennoista huolimatta ottamaan osaa tiistain excursioille. Matka Nokialla sijaitseville tehtaille kesti reilun puoli tuntia, jonka aikana kerittiin mainiosti vetämään lyhyt Paskin läppä -kisa.

Perillä 16-henkisen ryhmämme otti vastaan Pertti Laitinen. Aluksi hän kertoi meille hieman yrityksestä, sen historiasta ja tuotteista. Kahvia ja pullaa saimme myös! Tämän jälkeen meille tuli henkilöstöpäällikkö kertomaan Sisu Dieselin työpaikoista ja rekrytoinnista. Kesätöitä kuulemma olisi tänäkin vuonna tarjolla, mutta suurimmaksi osaksi Lappeenrannasta ja Oulusta kotoisin oleva porukkamme ei ilmeisesti kovin paljon houkutelut ajatus kesätöistä täällä Pirkanmaalla.

Luentosalista siirryimme sitten tehdaskierrokselle, joka osoittautui hyvin mielenkiintoiseksi. Valitettavasti vain kierroksemme alkupuolella taisi olla työntekijöiden tauko, sillä liikkuvia koneita oli melko vähän. Onneksi kuitenkin näimme myöhemmin ihan toiminnassa oleviakin FMS-koneita ja teollisuusrobotteja. Erityisen mielenkiintoista tehtaassa oli se, että tilat olivat vanhoja rakennuksia ja lisäksi melko ahtaita. Kun ihmeen kaupalla kaikki oli saatu mahtumaan sisään. Ulkopuolella oli jonkin verran viheralueita, mikä on melko epätavallista tehdasympäristölle. Meille kerrottiin, että kesäisin piha ja talon seinässä kasvavat köynnöskasvit pidetään kesäisin hyvässä kunnossa oikein ammattilaisen voimin.

Sitten olikin aika kiittää isäntiä ja suunnata bussi takaisin kohti Tamperetta ja Hervantaa. Excursio oli hyvä ja mielenkiintoinen ja antoi varmasti monelle tutalaiselle hyvän kuvan yrityksestä nimeltä Sisu Diesel. Lisätietoa yrityksestä saa osoitteesta www.sisudiesel.com.

Myöhemmin illalla selvisi myös yllätysexcun eli kaatopaikan luonne. Vierailijoita ei siis viety

tutustumaan tamperelaiseen jätevuoreen vaan hohtokeilaamaan. Tästä ilta jatkui osalla porukasta Kantri Stariin, johon myös lukuisa joukko indecsiläisiä oli löytänyt tiensä Valkohaalarisitseiltä. Jokunen lappeenrantalainen oli myös eksynyt keskustaan ottamaan selvää onko diskojen mersun Senssin "kymppitiistai" maineensa veroinen..

Fastems

Keskiviikkona 23.4 Tutapäiville kerääntyneestä porukasta puolet päätyivät excuilemaan Fastemsille. Lyhyen historiikin jälkeen Fastems esitteli meille innolla tehdasautomaatioratkaisujaan, joista Fastems ylpeilee erityisesti FMS:illään. Vaatimattomana tavoitteena Fastemsilla on tarkoitus saada asiakkaidensa tehtaissa lähes kaikki vuoden 8760 tuntia hyötykäyttöön. Fastemsin kilpailuetuna on mahdollisuus integroida yli 40 valmistajan koneita FMS-järjestelmäänsä.

Työpaikkoja firmasta löytyy erityisesti asiakaspalvelutaitoisille ohjelmoijille. Harmaita hiuksia eräälle kiltamme jäsenelle aiheutti se, että ohjelmointitaito tuntui olevan tärkeää lähes missä tahansa Fastemsin työtehtävässä. Vierailun loppuun kävimme tarkastelemassa Fastemsin Training Centeriä, jota myös eräät koulumme automaatiokurssit käyttävät. Jälkeenpäin ihmetystä on herättänyt Fastemsin asiakaslehdestä löydetty 9-akseliseen työstöön kykenevä sorvi! Lisää tietoa yrityksestä saa osoitteesta www.fastems.com.

Metso Minerals

Metso Minerals on kivenmurskaimia, niin staattisia kuin liikkuviakin, valmistava kansainvälinen yritys. Tosin Metson tavoitteena on pystyä tukemaan asiakkaitaan kokonaisvaltaisesti näiden prosesseissa pelkän laitteistotoimittajan roolin sijasta. Tampereen Lokomon toimipisteessä sijaitsee yrityksen johto, tuotekehitystä sekä valmistusta. Lokomon tehtailla on hyvin pitkät perinteet, jotka ulottuvat aina 1915-luvun asti. Tehtaan historiasta ja sen nykyisestä toiminnasta meille oli kertomassa Tampereen yksikön henkilöstöpäällikkö Heikki Kunttonen. Heikki oli

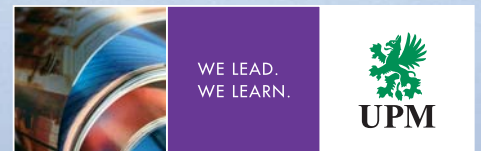
järjestänyt meille puhumaan myös tuotekehitysyksikön johtajan Seppo Koiranen. Hän antoi lyhyen ja ytimekkään kuvauksen Metso Mineralsin kehitystoiminnan menetelmistä ja toimintatavoista. Samalla saimme tutustua tarkemmin tuotekehitysyksikön organisaatiomalliin. Pisteenä i:n päälle saimme kuulla vielä Metso Mineralsille diplomityötä tekevän tuotantotalouden opiskelija Tuukka Paavolan syviä mietteitä ja näkemyksiä työskentelystä Metso Mineralsilla. Ainakaan etenemismahdollisuuksien puutteesta Metso Mineralsia ei voida syyttää, sillä Tuukka oli vajaan vuoden aikana edennyt kahvinkeitäjän asemesta aina pitkän aikavälin tiedonhallinnan suunnittelun kehittämiseen. Vierailun lopuksi pääsimme vielä kiertelemään tehtaalle ihastelemaan näitä yksiä suomalaisen insinööriyön aikaansaannoksia. Lisää tietoa yrityksestä saa vierailemalla osoitteessa: www.metsominerals.fi.

Kun vielä keskiviikonkin excut oli kunnialla käyty läpi, ei tutapäiväläisillä enää ollut muita velvoitteita kuin hauskanpito ja uusiin ihmisiin tutustuminen. Tähän mitä otollisimmat puitteet tarjosivat etkot teekkarisaunalla ja Kolmiobileet yökerho Sokerissa. Torstaiaamuna vieraat pakkasivat laukkunsa, jättivät taakseen majapaikkansa Tekniikan torneilla ja lähtivät takaisin kotipaikkakunnillensa toivottavasti monta hauskaa muistoa rikkaampina.

Kiitokset vielä kaikille yrityksille ja heidän edustajilleen hyvistä excursioista!!!

Kirjoittajat: Jarkko Järvenpää (Pilkington Automotive & Metso Minerals), Emilia Mattila (Sisu-Diesel) ja Jaakko Marila (Fastems), Auli Tiainen (muut)

Kuva: Auli Tiainen

Jatkuvasti paremmin.

Jatkuva parantaminen on asenne. UPM:ssä pyrimme puhtaaseen suoritukseen ja toiminnan parantamiseen. Joka päivä.

www.upm-kymmene.com

Jukka A:n latvasta

Useimmat meistä ovat elämänsä aikana kokeneet niin kutsutun déjà-vu-tunteen. Jo kertaalleen tapahtuneen toistuminen tuntuu mystiseltä ja merkittävältä. Huomattavasti harvinaisempaa kuitenkin on se, että tulevan tapahtuman aistii ennalta. Jotkut tuntevat sateen ennalta päänsärkynä, puhumattakaan naisten kuudennesta aistista. Samanlainen, mutta voimakkaampi, lähes uskonnollinen herääminen kohtasi myös allekirjoittaneen, kun hän kuuli sanat "kannettava mediakeskus". Syvempi perehtyminen käsitteen saloihin paljasti sen suunnattoman potentiaalin, joka on ollut paljolti pimennossa. Seuraavassa katsaus tulevaisuuteen.

Kannettava mediakeskus muovaa huomisen menestyjät

Kannettava mediakeskus on nimensä mukaisesti kompakti, ainakin videokuvan, valokuvien ja musiikin toistoon kykenevä laite. Ensimmäisiä laitteita on jo ollut markkinoilla, mutta tekniikka ei ole vielä ottanut tuulta purjeisiinsa. Suurin ongelma on ollut markkinoinnin ja palveluiden puute; mediasoitin ilman sisältöä on käytännöllinen lähinnä paperipainona. Toisaalta myös hinnat ovat olleet normaalikuluttajan ulottumattomissa.

Vaikka kannettava mediakeskus ei laitteena välttämättä kuulostakaan murrokselliselta, niin todellisuudessa se on sitä hyvinkin paljon. Siitä viestii jo pelkästään sekin, että kaikki suuret pelaajat, kuten Sony, Apple ja Nokia pyrkivät kovalla intensiteetillä herruuteen uusilla markkinoilla. Ja kaikilla on oma lehmä ojassa: Nokia uskoo, että tulevaisuudessa kännykkäominaisuudet on integroitu mediakeskukseen, kun taas Apple ja Sony pelkäävät mediasoitintulojensa siirtymistä perinteisille kännykkävalmistajille. Kaikki kolme tietävät, että markkinoiden integroituessa liikkumatila vähenee, joten markkinoille on päästävä aikaisessa vaiheessa, hinnalla millä hyvänsä.

Markkinoiden suuret pelurit

Applen lähtötilanne veriseen kilpaan on mainio. Kannettavien mp3-soittimien saralla iPod lyö suvereenisti kaikki kilpailijat. Vuonna 2004 Yhdysvaltojen kaikista myydyistä mp3-soittimista 82% oli Applen. Lisäksi Applen iTunes nettimusiikkipalvelu kattoi saman vuonna 70% kaikesta maailman nettimusiikkikaupasta. Varsinaisesti vasta yhdistelmänä iPod ja iTunes muodostavat tappavan kokonaisuuden. Sisältöpalvelu iTunes on korvaamaton kaikille iPodin käyttäjille ja kuinkas ollakaan, iTunesilla ei voi siirtää musiikkia kilpailijoiden soittimiin ilman peruskäyttäjälle vaikeita kikkailuja. Tätä kirjoittaessa Apple on jo julkaissut mp3-soittimen digikuvaselaimella, joten kannettaviin mediasoitimiin jatkaminen tuntuisi lähes luonnolliselta jatkumolta.

Perinteisesti markkinoille uppoavista innovaatioista vastannut Sony taas ei ole pystynyt jatkamaan menneisyytensä onnistumisia. Walkmanien ja Trinitron TV:n kaltaisia menestyksiä ei siis ole

lähimenneisyydessä nähty. Edellisen toimitusjohtajan, Nobuyuki Idein, aikana yritys on paisunut ja hidastunut. Innovatiivisuus on lähes tyystin kadonnut. Trendien luojasta on tullut niiden seuraaja. Ainoana poikkeuksena tähän on ollut Sonyn pelidivisioona, joka on jo vuosikymmenen ajan pystynyt lyömään kilpailijansa.

Mahdollisuuksia Sonylla kuitenkin on. Yhdysvalloissa jo julkaistu kannettava viihdekeskus PSP voi hyvinkin olla se seuraava täyspotti, jonka avulla Sony pystyy palaamaan takaisin elektroniikkateollisuuden tiennäyttäjäksi. PSP:n avulla voi pelata nykyaikaisia pelejä, katsoa elokuvia, kuunnella musiikkia ja se on varustettu langattomilla verkko-ominaisuuksilla. Yhdysvalloissa hyvin liikkeelle lähtenyt julkaisu luo varmasti uusia markkinoita, kuten esimerkiksi elokuvien levitysbisneksen PSP:n tukemalle UMD-tallennusmedialle. Kysymys kuuluu, että pystyykö Sony valtaamaan tuotteensa luomat sisältömarkkinat.

Kuka siis tulee viemään potin?

Nokian tilanne näyttää rehellisesti sanottuna pahalta. Yrityksen edellinen pyrkimys mediakeskuksen kaltaisille markkinoille, pelipuhelin N-Gage, floppasi lähes täydellisesti. Nettimusiikkipalveluiden markkinajohtaja Apple on solminut Motorolan kanssa sopimuksen, joka entisestään ahdistaa Nokiasa nurkkaan. Ilman vahvaa kumppania sisältöpalveluiden puolella Nokian tulevaisuus mediakeskusten saralla ei siis todellakaan näytä valoisalta. Tilanne voi kuitenkin muuttua silmänräpäyksessä.

Kannettavien mediakeskusten markkina muodostaa epäsuoran uhan myös Microsoftille. Morgan Stanley'n teettämän tutkimuksen mukaan Applen iPodin käyttäjistä 19% harkitsee vakavasti siirtymistä PC:n käytöstä Macintoshiin, mikä toteutuessaan olisi kova isku Microsoftin Windows käyttöjärjestelmien myyntiin. Kannettavien mediakeskusten vaikutuksia arvioitaessa pitääkin siis katsoa pintaa syvemmälle. Laitteesta nimittäin on hyvää vauhtia muodostumassa korkean profiilin lippulaiva, joka katalysoi sopivassa tuoteportfoliossa kaikkien tuotteiden menestystä.

Uhkarohkeita sanoja

Sanonnan mukaan ennustaminen on aina vaikeaa, mutta erityisen vaikeaa on tulevaisuuden ennustaminen. Vastoin vanhoja viisauksia, joskus on syytä koittaa onneaan, vaikkapa ihan uskottavuuden nimissä. Koska Apple näyttää tällä hetkellä niin vahvalta pelaajalta tulevilla mediakeskusten markkinoilla, eikä se vielä ole julkistanut siirtojaan tulevaisuuden kannalta, voi hyvällä syyllä odottaa rahakkaita kehitysnäkymiä myös yrityksen osakkeelle. Etenkin, kun Apple hallitsee vahvasti kaikkia mediasoittimeen tarvittavia osa-alueita, sekä rautaa ja softaa. Siispä tässä ennustus: Applen osakekurssi tulee nousemaan kahden vuoden sisällä kirjoitushetken 42,86 dollarista 60 dollarin rajapyykin ylitse. Huomio! Kirjoittaja ei vastaa jutun seurauksena tehdyistä sijoituspäätöksistä, vaan suosittelee herkkämielisempiä kokeilemaan RAY:n kuuluisaa pajatsoa (on todistettu tieteellisesti, että diplomi-insinööri ei keskimäärin ehdi valmistumisensa jälkeen tuhlaamaan tienestejään pajatsoon tunnin päivittäisellä peliajalla).

Hanna Kalenojan elämän aakkosia

Sarjassamme Elämän aakkosia olemme tähän mennessä tutustuneet sekä teollisuustalouden että turvallisuustekniikan laitoksella työskenteleviin henkilöihin. Siispä tällä kertaa tutustutaan erikoistutkija Hanna Kalenojaan, joka työskentelee juuri liikenne- ja kuljetustekniikan laitoksella.

Hanna Kalenoja on työskennellyt liikenne- ja kuljetustekniikan laitoksella yli kymmenen vuotta. Ominta tutkimusalaa on esimerkiksi liikennejärjestelmien suunnittelu. Kipinän tutkimustyöhön antoi liikenteen ympäristövaikutuksista tehty diplomityö, ja aina siitä lähtien Hanna on työskennellyt laitoksella. Licensiaattityö on jo tehtynä, ja seuraavana tavoitteena onkin väitöskirja joskus tulevaisuudessa. Mikä tutkimustyössä sitten kiehtoo? Hanna Kalenojan mukaan parasta työssä on haasteellisuus ja tietynlainen luovuus. Työ on itseohjautuvaa ja vaatii itsensä peliin laittamista. Tylysyy työstä on kaukana, sillä jokainen päivä on erilainen.

Tällä hetkellä Hanna Kalenojaa työllistää lähinnä Tampereen seudun liikennemallin päivitys, jossa laaditaan aina vuoteen 2030 ulottuva liikenneennuste Tampereelle. Tutkimusta varten 4000 henkilöä haastateltiin alkuvuodesta puhelimitse, mikä kertoo projektin laajuudesta. Haastavaa tutkimuksessa on epävarmuustekijöiden suuri määrä, sillä monet asiat ympäristössämme tulevat muuttumaan.

A - ABS-jarrut

Löysin tällaiset autostani pari viikkoa sitten. Nerokas ratkaisu.

B - Balsamiviinietikka

Pelastaa vähän turhemmankin ruuan raikkaalla maullaan. Keittiön ehdoton perustarvike. Miksei sitä myydä isommissa pakkauksissa?

C - Conan O'Brien

Myöhäisiltojen pelastus.

D - Draiveri

Tällainen pitäisi kesäksi hankkia, niin pääsisi lyömään palloja entistä pidemmälle metsään.

E - Ensiapukurssi

Kymmenen vuoden aikomisen jälkeen olen vihdoinkin menossa kurssille loppukeväästä.

F - Festia

Karu arkkitehtuuri on pikkuhiljaa vanhetessaan alkanut miellyttää silmää.

G - Gourmet

Salainen paheeni on kaikenlainen hyvä ruoka.

H - Hiekoitushiekka

Katupölyä on huhtikuussa ilmassa eniten, joten sateen toivossa elellään ennen kuin suurimmat kivet on harjattu talteen.

I - Inhimillisyys

Tämä unohtetaan liian usein päätöksenteossa.

J - Jooga

Haastavaa ja aika tuskallista, mutta niin hyödyllistä.

K - Kesärenkaiden vaihto

Huhtikuun raskain työurakka. Onneksi autoinsinöörit eivät ole keksineet erikseen vielä kevät- ja syysrenkaitakin, sillä kaksi vaihtoa vuodessa on jo liikaa.

L - Logittimalli

Parhaillaan työn alla on Tampereen seudun liikennemallin päivitys ja logittimallien estimoinnista riittää päänsärkyä vielä syksyyn asti.

M - Murteet

Ihanaa, jos ihmiset käyttäisivät niitä enemmän.

N - Nysse

Tampereella joukkoliikenne toimii aika hienosti - melkeinpä mihin vaan kaupunginosaan pääsee nysseillä.

O - Oikeudenmukaisuus

Pyrin aina ratkaisuisiani oikeudenmukaisuuteen, sillä minusta se on tärkeimpiä asioita elämässä.

P - Pelkkokerroin ja Poliisi-TV

Ohjelmat, joita en voi koskaan katsoa TV:stä.

R - Ruuhkautuminen

Liikennesuuhkia meilläkin tutkitaan matkajakamittaauksilla. Ei kovin mukava, mutta valitettavasti kasvava ilmiö.

S - Spinning

Pimeässä, huonossa sisäilmassa ja kovassa metelissä pyöriä on osoittautunut uskomattoman hauskaksi harrastukseksi.

T - Tutkimustyö

Mielenkiintoista, haastavaa, luovaa, itsenäistä, mukavaa...

U - U2

Tähän musiikkiin jäin koukuun jo kaksikymmentä vuotta sitten ja ote näyttää pitävän.

V - Vapaus

Vapauden merkitystä ei aina edes muista ja erehtyy usein pitämään sitä itsestäänselvyytenä.

W - Wagner

Ihanteellinen asuinkumppani, mutta Viivi on valitettavasti jo varannut sen.

Y - Ystävyyys

Elämä ilman ystävyyttä ja rakkautta olisi aika yhdentekevää.

Ä - Ätti

Tutkimusten mukaan Suomen kielen kaunein sana.

Hanna Kalenoja
kuva: Hannan oma

Kiitokset vuosijuhliamme tukeneille yrityksille!

Kalmar

make things easy

SOKERI
klubi & yökerho

accenture
High performance. Delivered.

Patria

 metso
minerals

SANDVIK

— INNOFINANCE OY —

 Botnia
Hightech

 NOKIAN CAPACITORS

 TEKNIIKAN
AKATEEMISTEN
LIITTO TEK

 KONECRANES

KONE

PERLOS
SOLUTIONS TO CHALLENGES

Kauppalähti

 RAUTARUUKKI
Your Partner in Steel

 UPM

There comes a time when execution
is more important than theory.

Go on. Be a Tiger.

Accenture on globaali liikkeenjohtamisen konsultointi-, tietotekniikan ja ulkoistamisen palveluyritys. Accenture työskentelee yhdessä yksityisen ja julkisen sektorin asiakkaiden kanssa etsien innovatiivisia ratkaisuja, joilla varmistetaan asiakkaiden menestyminen. Vahva toimiala- ja prosessiosaaminen, maailmanlaajuiset resurssit ja aikaisempi menestys takaavat sen, että Accenture osaa yhdistää juuri oikeat ihmiset, taidot ja teknologiat asiakkaan toiminnan kehittämiseksi. Accenturen liikevaihto oli 31.8.2004 päättyneenä tilivuotena 13,7 miljardia dollaria. Yrityksen palveluksessa työskentelee yli 100 000 ammattilaista 48 maassa. Suomessa meitä on jo yli 750 Helsingissä, Tampereella ja Espoossa.

Kansainvälinen ura alan johtavassa yrityksessä

Konsultteja – kokeneita konkareita ja tuoreita kykyjä

Konsulttiemme vastuulla on innovoida ja toteuttaa asiakkaidemme liiketoimintalähtöisiä kehittämisprojekteja. Accenturen konsultti on kansainvälisen kehityksen kärjessä ja osaajana asiakkaiden arvostama kumppani.

Etsimme sekä vastavalmistuneita että alalta useamman vuoden työkokemuksen omaavia henkilöitä. Odotamme sinulta ylempää korkeakoulututkintoa hyvin arvosanoin sekä halua kasvaa tietojärjestelmien ja liiketoiminnan kehitystyön ammattilaiseksi. Olet vakuuttava ja kommunikoit sujuvasti niin suomen kuin englannin kielellä. Kokeneelta konsultilta odotamme lisäksi työkokemusta vaativista kehitysprojekteista.

SAP-osaajia konsulteiksi edistyskelpisiin hankkeisiin

SAP-osaajille tarjoamme laajan valikoiman mielenkiintoisia työmahdollisuuksia Suomessa ja Euroopassa sisältäen sovelluskehityspalveluiden lisäksi muutoshallinta-, prosessi- ja strategiakonsultointia, sekä osallistumista Accenturen ja SAP:n finanssi-toimialan ratkaisujen tuotekehitykseen.

Odotamme sinulta akateemista loppututkintoa sekä hyviä kommunikointitaitoja suomen ja englannin kielellä. Olet kiinnostunut projektityöstä ja haluat tehdä tiimityötä kansainvälisessä työympäristössä minkä lisäksi sinulla on käytännön konfigurointi-kokemusta SAP-projekteista.

Ohjelmistokehityksen asiantuntijoita

Accenture Technology Solutions on Accenturen innovatiivinen kehitysyksikkö, joka tuottaa teknologiaratkaisuja asiakkaidemme muutosprosesseihin. Meillä pääset jatkuvasti kehittämään taitojasi runsaan ja ajanmukaisen kansainvälisen koulutustarjonnan avulla sekä käytännön haastavien projektien parissa.

Odotamme sinulta J2EE- tai .NET-tekniikkipohjaista ohjelmointikokemusta. Taustakoulutuksesi olet hankkinut joko ammattikorkeakoulusta tai yliopistosta. Sujuva englannin ja suomen kielen taitosi takaa onnistuneen yhteistyön asiakasprojekteissa. Lisäksi sinulla on palava halu jatkuvasti kehittää taitojasi eteenpäin.

Lisätietoja saat soittamalla rekrytointiasiamme, p. 020 572 5000. Tutustu tarkempiin työnkuvauksiin ja jätä hakemus viimeistään 28.2.2005 mennessä osoitteessa

www.accenture.fi/tyopaikat

• Consulting • Technology • Outsourcing

High performance. Delivered.